Đã số hóa bởi Viện Nghiên cứu Văn hóa Sài Gòn — Chân thành cảm ơn chủ nhân Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

A LOUER

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đường Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gửi dây thép đi: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 293-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gửi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Trésorier.

Bài đăng báo thì gửi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tờ báo ở bên Pháp-Quốc
Havignon, Bourdet & Cie
8, rue Trouchet — Paris (VIIIe)

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 8474

TRUNG-HUÊ

TRUNGHUÊ VỚI NHỰTBỔN

Thiêntân Bắckinh. Bức thơ Nhựtbổn. Nhựtbổn độ binh — Vânnam tiếp chiến

Hôm rày tôi nói Nhựtbổn với Trunghuê. Nay tôi nói Trunghuê với Nhựtbổn. Vẫn biết trước sau nghe cũng vậy, song nghĩa có khác một ít. Nhựtbổn với Trunghuê chỉ ý nói Nhựtbổn muốn đánh Trunghuê; Trunghuê với Nhựtbổn chỉ ý Nhựtbổn hết muốn đánh mà Trunghuê còn tiết hận.

Theo trong số báo bữa thứ bảy qua rồi, tôi nói Thiêntân với Bắckinh chưa mất mà kể như mất rồi; vì Nam Quốcdânđân quyết xua binh hồn chiến. Vẫn biết binh Bắc Phụngthiên cậy sức binh Nhựtbổn với đồng-minh liều tháo mà giữ hai thành ấy; ngoài có Bắc Phụngthiên, trong có Nhựtbổn với đồng-minh; nhưng mà thế nhẩm giữ không nổi. Ấy cũng bởi binh Bắc Phụngthiên hiện giờ yếu lắm, lấy sức mà cản đương thì không thể gì cản nổi binh Nam; còn như Nhựtbổn với đồng-minh, phục binh mà giữ dân minh, giữ tài sản của dân minh, chớ không phép cản binh Nam vào Bắckinh và Thiêntân cho đặng. Nước nhà của người ta; vào ra gì mặc người ta, cang chi mình hòng cản. Nếu cản thì chẳng lỗi về mình, cản thì sanh đại biến. Không những sợ ai núp sau lưng Tưởng-giới-Thạch kia nhảy ra thôi, mà lại còn phải sợ dân hai thành ấy, thừa cơ, theo Quốcdânđân, dậy lên, trong đánh ra ngoài đánh vô; thì mới sao? Mà nhứt là cả nước Trunghuê «tây-chay» hàng hóa Nhựt là đều hệ trọng hơn hết. Cớ ấy nên Nhựtbổn ý xem đường ăn năn, tỏ ý muốn hòa với Trunghuê, muốn tính êm vụ biến Tênamphủ với Tưởng-giới-Thạch. Cớ ấy nên Nhựt tiên liệu cho thành Thiêntân với thành Bắckinh, sớm muộn gì cũng mất về tay Quốcdânđân. Bởi muốn dĩ-hòa, bởi biết bề nào Thiêntân với Bắckinh cũng mất, Nhựt lo sợ cho Mânchâu, sợ Quốcdânđân chim Thiêntân, lấy Bắckinh rồi đuổi lên Trương-tác-Lâm qua Mânchâu, Nhựt binh-vực Trương-tác-Lâm cũng khổ, còn bỏ đi thì tội nghiệp, nên Nhựt tư thơ đến hai Chánhphủ Trunghuê mà gáy rao dữ lắm.

Thơ ấy như vầy:

« Chánhphủ Nhựt thấy lo hơn « hết là đều Mânchâu đặng thái- « bình, bả-tánh an cư lạc nghiệp. « Nếu cơ-cuộc nầy có thể làm « cho Mânchâu nghiêng ngửa, « thì tử nhiên Chánhphủ Nhựt « phải ra sức sửa an. Tuy vậy « mà hai Chánhphủ cũng nên « nhìn biết cho Nhựt không lòng « nào binh ai bỏ ai, Nhựt giữ « mực trung binh, chẳng phụ « Nam, không vị Bắc! »

∴

Thơ nói vậy mà việc làm không phải vậy. Không vị Bắc mà thêm binh giữ Mânchâu, thêm binh giữ Bắckinh Thiêntân, nghe ra cũng lạ. Đây có tin thành Tokyo ngày 19 Mai báo rằng Nhựt vì thế Bắckinh Thiêntân rất nguy, muốn thêm binh phòng thủ, nên có dưng sớ xin vua Nhựt phê cho thêm lực-quân, pháo-thủ và phi-thoàn. Dường ấy Nhựt nói mình trung lập, không phụ Nam, chẳng vị Bắc lắm sao? Mà trường Quốcdânđân nhịn thua sao? Tin Vânnam phủ báo như vầy:

« Vụ biến Trunghuê-Nhựtbổn « tại Tênam làm cho dâu-khí « Vânnam phừng dậy; nhứt là « các bào thầy đều công-kích « cái tội tham của Nhựt! »

Tin lại tiếp rằng:

« Vânnam đang sắp bày quân- « sĩ hiệp lực phạt Bắc. Long-Vân « là tổng trấn Vânnam có tô « cho Chánhphủ Namkinh hay « rằng nhơn lúc Vânnam biến « loạn, Chánhphủ Vânnam chiêu « binh đặng tám-mươi ngàn. Từ « đẹp an tới giờ, số quân ấy, « nhẩm để vô ích, nên cho về « hết.

« Bấy giờ Vânnam hiện còn « ba-mươi-ngàn quân. Tính rút « đi hai-mươi ngàn sang giúp « Quốcdânđân. »

Tôm lại Nhựt hòa thì đã muốn hòa với Nam, mà lòng còn mong giúp Bắc. Ấy là thói muốn bắt cá hai tay, lận nước chè hai, nhẩm không phải lạ. Vậy cũng nên đợi coi Quốcdânđân công phá Thiêntân và Bắckinh, cơ biến đổi xây thế nào rồi sẽ.

LÂM-VĂN-NGỌ

Gói 0$50 (có gởi thơ) cho Mme Nguyễn-thị-Truyền, 103 rue d'Espagne, Saigon, mà mua 1 cuốn tiểu-thuyết TÂM-LÒNG NHI-NỮ, đọc chơi cho tiêu khiển ngày giờ.

CÔNG-VĂN

Vì lời nghị quan Thống-Đốc Nam-kỳ ngày 2 Mai 1928.

Định bổ sự M. Tomasini thế chưng cho nhà nước quản hại hai sở đất khẩn đợt thành 522 mẫu và 315 mẫu tọa lạc tại làng Nhị-Mỹ, tổng Phong-Thạnh, hạt Sadec.

Khi trừ bỏ sự thế chưng ấy rồi, thì quan quản thủ sở thế chưng lại - giao khỏi cang cần nữa.

ĐIỂN-TÍN

ĐẠI-PHÁP

Hai anh em ông Arrachart, đã bay được 1.965 cây số, an ti đầu trong máy bay chẳng ra nên phải hạ xuống đất.

∴

Số phi-thoàn cho hay rằng ông phi-công Pelletier d'Oisy đã tới thành Bucarest hôm thứ tư, hồi 9 giờ, có đánh dây thép nói tại đồng gió lớn nên không có thể bay trở về được.

∴

Ông phi-công Daniaux được thăng tham đẳng bữa tính.

∴

Ông phi-công Pelletier d'Oisy và viên-quan đi theo ngài, đã đến tại thành Alep hôm thứ năm, hồi 13 giờ.

∴

216 tháng nhỏ đựng vàng, ở dưới tàn «Rochambeau» đã cất lên bờ lại thành Le Havre.

∴

Ông phi-công Pelletier d'Oisy và viên-quan đi theo ngài, đã tới thành Bassorah, rồi trong lúc bay trở về, có ha xuống đất tại Karachi hôm thứ bảy, hồi 19 giờ. Tuy trời có sa mù mặc dầu cũng bay được hơn một trăm cây số.

∴

ĐÔNG-PHÁP

Hanoi. — Trong tháng Avril, nơi thương khẩu Hải-phòng gọi xuất cảng được số sau nầy.

Gạo trắng chở ngoại-quốc	4.553	tấn
Tấm chở ngoại-quốc	6	tấn

∴

Ông Deyme, quyền Chánh quản-đốc sở Thương-chánh Đông-pháp, đã đáp tàu «Claude Chappe» tại Hải-phòng, hôm thứ năm, đặng về Saigon.

∴

THƯỢNG-HẢI

Từ bữa 28 Avril tới bữa 5 Mai, nơi thương khẩu Thượng-Hải, có lau xuất cảng được số sau đây.

1.510	bao chở qua Phương-tây	
6	bao Phương-đông và xứ Afrique (xứ mọi)	
1.666	bao Thế-giới-mới	

∴

Cái tuần rồi bực dự trữ tại Thương-Hải được số kể sau nầy:

55.870.000	lượng.
860.90.000	bạc đồng,
318	nén.

∴

ĐẠI-PHÁP

Sau khi ghé tại thành Allahabad, quan phi-công Pelletier d'Oisy có ha xuống đất tại Dumdum, gần Calcutta, hôm thứ hai hồi 11 giờ 15. Ngài có ý muốn bay qua thành Rangoon lúc 5 giờ, sớm mai bữa 15 Mai.

∴

ROUMANIE

Trong miền Moreny có mà dầu lửa, hỏa hoạn không dứt. Sự hư hại quá 100 triệu đồng.

∴

ĐÔNG-PHÁP

Huế. — Quan công-Sứ tỉnh Phan-thiết cho hay rằng đường thuộc-địa số 1 đi được lại như cả.

THI THƠ-KÝ TẠI LONGXUYÊN

Ngày thứ ba 5 Juin 1928 và ngày kế đó, đúng 8 giờ, tại tòa bố Longxuyên sẽ mở cuộc thi lấy một thầy thơ-ký học-tập ngạch địa-hạt.

Người xin thi phải có ít nữa là 18 tuổi, và nhiều lắm là 25 tuổi, và phải có bằng cấp Pháp-Việt sơ-học (Certificat d'études primaires).

Đơn xin thi làm bằng giấy có gắn con niêm và gởi tới cho quan Thanh-biện chủ tỉnh Longxuyên trước ngày 31 Mai 1928. Phải đính theo đơn các giấy tờ theo phép.

Thi sáu môn:

1° Một bài viết mỏ có câu hỏi.
2° Một bài thi viết chữ ha.
3° Một bài văn Pháp.
4° Một bài dịch tiếng annam, ra tiếng Pháp.
5° Ba bài toán đố theo 4 phép.
6° Một trương đánh máy viết mỏ.

Người nào có diplôme de l'enseignement primaire supérieur franco-indigène, brevet élémentaire hay là brevet de l'enseignement primaire supérieur thì khỏi thi mà đặng lãnh liền chức thơ-ký hạng 6.

BÀN VỀ CUỘC TỔNG ÔN

Mỗi năm, ở Nam-kỳ ta, trong mấy tháng nắng, mà nhứt là tháng đầu mùa mưa, thường hay có những bịnh thời khí nổi lên, như bịnh thiên-thời, dịch hạch, đậu-mùa, giết chết nhơn dân chẳng ít! Bịnh ấy do bởi nơi khí hậu mà sanh, lại cũng bởi mùa cây rừng, cây nhà trở trái, người hái bán-kế mua ăn lột vỏ, bỏ hột liệng bậy-ba, rưỡi lăng ba-đậu nơi ấy rồi lại bay đáp vào đồ ăn, đem những tế-vi-trùng bịnh thời khí ấy truyền cho người vương mang lấy chứng bịnh.

Mà xem lại những bịnh thời khí cũng là một thứ bịnh càng ngày càng sửa đổi, ấy cũng là văn minh tấn bộ đó. Kia, như mấy năm về trước, ta thường thấy người mắc bịnh thiên-thời trót năm bảy ngày mới chết, sau lần lần vương bịnh ba ngày mới bỏ-mạng, chỉ như năm nay, người mắc phải bịnh kiểm nghiệm kia chẳng đầy nửa ngày, ấy là trong ba bốn giờ đồng hồ đã tìm miền âm cảnh! Ta sao mà bịnh thiên-thời lại giết người mau như thế? Tôi không phải Tâm-Ý y khoa, cũng chưa từng bốc thuốc ra toa, chẳng có học y khoa chẩn mạch, nên chưa biết sao nhưng xem đó mà suy, Trời dồm thấy người càng văn-minh, càng học tới, càng tìm xa, nên bịnh nào phát ra các vị đại học khoa đã kiếm được thuốc mà trừ tuyệt được, Rồi, Trời cũng thử người hay sao, mới khiến cho mau như thế! Ấy là luận chơi vậy thôi, chớ tôi nào dám biết ý Trời định vậy?

Trong lúc bịnh thời khí phát sanh, Chánhphủ hết lòng lo cho dân, lo ngừa bịnh cho dân, nên phái quan thầy thuốc đi tìm (chích) thuốc cho người trong các làng các tổng: Chánhphủ lo kia cũng là đều rất hữu ích; còn sở phần dân cũng lo, lo cho trong bổn xứ binh an, lo cho bịnh thiên-thời đang hại-mạng. Nhưng hai cái lo ấy khác nhau. Trên lo tìm thuốc ngừa bịnh, dưới lại lo tổng ôn cho khỏi! Vì Chánhphủ xét, việc thời khí là do bởi bịnh mà ra, nên lo tìm và sắm kiếm thuốc mà trừ thì hết. Chỉ như đồn tính, nhứt là dân Nam-Việt ta đây, vẫn bấy lâu, cái sự-tích dị-đoan đã nhiễm vào óc từ mấy ngàn năm rồi, nên hễ có bịnh thì chẳng tìm thầy chạy thuốc, lại lo đi rước bông rước chàng, coi đồng coi cốt. Tin rằng có ông bà gì đó, cậu cô nào đây, khuấy phá, nên nhứt diện lo cúng quải, nhứt diện lo thuốc men. Bịnh của được thuyên giảm. Đến như bịnh thời khí giết chết nhơn dân, phần nhiều — ấy nói phần đông — người mình chẳng tin rằng bịnh khí-hậu phát sanh, tưởng là có «ôn bình» «dịch tướng» đến bắt mà thôi! Bởi tin tưởng như vậy, trong mùa thiên-thời hành hung, dân tình rất lo, mà không lo như Chánhphủ, lại lo vái cúng lăn xăn, nhứt là lo làm lễ tổng ôn tổng quái! Cuộc tổng ôn, tổng quái có ích chi chăng? Theo như Chánhphủ thì không ích gì, không nghĩa gì, chỉ như theo như dân tình người ở nơi mê tín dị đoan thì thật rất có ích! Kia như, đang lúc bịnh thời khí hại người ta, ai ai cũng lo, cũng sợ, cũng thầm tưởng là âm binh ôn dịch đi bắt người, đem về âm-phủ mà làm binh tướng. Bởi cái tin tưởng như vậy, sanh ra lo sợ trong lòng, mà thường trong xóm trong làng có nhà thường người bị bịnh thời khí mà chết, mình ở trong xóm ấy thấy việc cúng chế làm, ghê rồi lại lo sợ, mà lẽ lo sợ nó hay sanh ra chứng sốt rét, bơn-ớn, bùng rùng tay chơn, người nơi yếu sức, thừa lúc ấy bịnh lại phát ra, sốt luôn phải chết. Cái lo sợ cũng là cái hạ chớ chẳng chơi! Cớ ấy nên hễ bày ra cuộc cúng «tổng ôn» thì trong làng hết người bị dịch-khí.

Tại sao, hễ bày cuộc tổng ôn lại không còn dịch khí nữa? Cái đó chẳng ngoài là tại cái lòng mê-tín của người mà thành ra có đều mầu nhiệm!

Thường bày cuộc «tổng ôn» thì phải có một chiếc tàu làm bằng giấy, trên có cờ-xí trống chiên binh tướng, súng ống, có lúa gạo, bánh trái, giấy tiền vàng bạc đủ thứ, như trong mới chiếc tàu thật. Ấy chỉ ý nói rằng tàu ấy đi mấy thầy Phù-Phép, bắt ôn-dịch bỏ vào đó rồi đem tống cho khỏi địa phận mình, thì tất nhiên hết ôn-dịch.

Theo chiếc tàu ấy lại có bọn thầy pháp, người thì vẽ mặt đồ gọi là ông Quan-Công, mặt râng gọi là Châu-Tương, ngồi ngựa mũa siêu, hô hét, bắt ăn om sòm đi cùng đàng cùng nẻo, đàng bắt ôn-dịch núp lẩn, phá hại bá gia đem vô bỏ lên tàu mà tống khứ. Có người mình trần vần khố, vẽ râu, miệng xiêng quai dứt ngồi dao, khiến đi theo sau ông Quan-Công, với Châu-Tương cũng là làm oai, hô hét oan rầm, cho ôn-dịch thấy cái tài của pháp sư mà ghê sợ. Ngoài cuộc đó, có nơi lại làm rồng-hàn, mũa lân, lên đồng lên cốt vân vân, đi cùng khắp trong làng, chỉ ý là mình có rồng đi, có lân mũa ôn-dịch thấy thì trời sai xuống mà ghê mà sợ. Còn dân tình trong làng lại thừa dịp mà lập bàn hương án, vọng vái trước nhà, ấy là vái cho nhà được yên ổn. Thấy tàu đi, rồng mũa, trống kèn tính-tí, hô hét vang trời, người mê-tín dị-đoan, lòng vẫn tưởng chắc ôn-binh bị pháp sư bắt, bỏ trên tàu tống đi rồi, lớp người trống rồng, trống lân, kèn thổi, nghe hòn hỏ biết bao, vừa hết lo, vừa vui lòng khoái mắt mà bỏ qua cái lo sợ kia, là cái lo sợ ôn-dịch đến nhà bắt mình rứa. Nhờ sự mê tín như vậy mà thành ra có cái mầu-nhiệm về cuộc tổng-ôn tổng dịch.

Có ấy cho nên, dầu cho Chánhphủ không tin rằng việc làm không có lý có nghĩa mặc dầu, chớ cũng cho phép dân tình bày cuộc. Đó là Chánhphủ rộng quyền cho nhơn dân được tự-do tín-ngưỡng.

Cuộc tổng ôn, muốn cho có chỗ hay, có chỗ mầu nhiệm như tôi đã bàn giải kia, thì nên làm trong lúc nhơn dân đang bị thời-khí mà chết, chớ lúc bình thường, hay là các làng lân cận đang bị thời-khí chết nhiều, làng mình bình an, thấy vậy lại bày ra cuộc tổng ôn thì trường hợp chẳng nhằm thời, chưa phải cách; vì nhơn dân trong làng mình còn đang bằng an, chớ nhắc đến việc dịch khí làm gì, mà nếu tổng ôn trước thì không có đều mầu-nhiệm. Bởi vậy tôi từng thấy có nhiều làng cũng làm như thế, là thấy chỗ khác có bịnh thời-khí, làng liền bày cuộc tổng ôn; đến sau bịnh thời khí lại sanh ra nơi làng ấy, làng lại bày ra cuộc tổng ôn thêm lần nữa.

Đó, tôi bàn giải về sự tổng ôn có ích cho trong làng, nhứt là những dân mà phần nhiều còn mê tín dị đoan còn tin tưởng việc thần-thánh. Tuy đã biết, dân Nam kỳ đã thọ giáo với Chánhphủ Đại-Pháp, là một Chánhphủ văn-minh cực điểm mặc dầu, chớ cái óc mê tín dị-đoan của dân trăm nhiễm đã mấy ngàn năm, Chánhphủ giáo hóa dân tình mới sau bấy chục năm nay, làm gì thấy lính cho được cả. Thế thì thì trên Chánhphủ cũng còn nương theo cái tư-tưởng của quốc-dân, rồi cho phép tự-do tín-ngưỡng, miễn là không hại đến việc chánh-trị thì Thôi.

Cũng chánhphủ còn mở rộng cho như vậy, hà-huống một vị quan kia, mà đánh bể buộc dân lành, làng có đều xin phép cúng kiến, tổng ôn tổng quái, hát bội, làm chay thì trở mới chẳng lưỡi nói rằng đều dị-đoan không cho phép (?

BÌNH-TÂM

Một mối cảm tình

Lời xưa có câu: *Chàng như mây, thiếp đây như khói, một bay cũng tuyệt vời.*

Thiếp chịu cảm vì mấy lắm, vì nghĩa nó vừa ý lại thú vị nhiều. Thiếp thường lấy câu ấy mà làm câu bốn cho thiếp. Thiếp hiểu rằng phàm người nam ở vì như cụm mây, thì bọn nữ-lưu ta cũng như là khói; tuy mây khói khác hẳn nhau nhiều, mà chúng bay lên thì cũng tuyệt vời vậy.

Thiếp vì nghĩ vậy, nên thiếp mới dám bộc bạch đôi lời, dầu rằng thiếp là khói, thiếp cũng bay lên được. Lời thiếp muốn nói, là một mối cảm tình của thiếp. Mấy bữa rày thiếp thấy nhựt-báo có động về hai đêm hát giúp cho các hội học sanh Nam-việt hiện đang ở Pháp, có hội Nam-kỳ Công-thương Kỹ-nghệ chủ trương; thiếp lại nghe tháng hát đêm 17 tây rồi, và tiền thâu vô cửa và tiền quyên, được trót một ngàn rưỡi đồng bạc, thiếp thật hoan tâm vô hạn.

Một cuộc nghĩa, tuy thiếp không hân hạnh mà dự vào và có chút ít công lao, dầu vậy việc làm đã thành tựu thì thiếp biết bao là hân hạnh. Bởi vậy nên thiếp có mấy lời, mông trông đồng-bào hãy chiếu cố đến đều nghĩa-cử, cốn một đêm hát nữa là đêm thứ tư tuần nầy, xin vui lòng đến xem hát cho đông, đặng tỏ rằng mình vừa giúp cho quê hương và lo cho hậu vận nước nhà.

Bài diễn-văn của ông Dương-văn-Giáo đêm nọ, giải rành những việc vị xa xuôi mà tiếng phong vận có lắm đều chẳng thiệt. Thiếp tưởng rằng phải tin những lời của ông Dương-văn-Giáo, vì những lời ấy là lời thật. Ông Dương-văn-Giáo ở bên Pháp lâu ngày, nên hiểu rõ cái hành-động của học-sanh Nam-Việt bên Pháp, còn chúng ta ở bên nầy, duy có nghe lời đồn đãi mà thôi, thì những tiếng đồn sao cho khỏi có lời thêu dệt.

Bài diễn-văn ông Dương-văn-Giáo có giải rõ cái tình hình hay giờ của những học-sanh bên Pháp, bởi hụt tiền nên dầu muốn học cho thành tài cũng không đề được. Ông cũng giải rành những đều huyền-hoặc làm cho trông rằng học-sanh Nam-Việt qua Pháp thì cố chơi bơn là lo học. Một tên học-sanh mới đăng sang lục liền mà tự tử, làm cho tại Nam-kỳ nghe đồn rằng học-sanh gây bởi quá mê một ả làng-chơi, vì xài đã hết tiền, ấy toan phân rẽ chủ đồng, làm cho tên học sanh phải thất tình mà tự tầm đoản kiến. Ông Dương-văn-Giáo có giải rõ đều ấy.

Những đều huyền-hoặc đồn đãi tới tai chúng ta thì đêm nọ ông Dương-văn-Giáo đã phân giải rõ ràng, ta nên tin ông Giáo vì lời ông phân giải rất có lý nghiệm.

Thiếp mới là thấy cái kết-quả đêm hát trước, hai là nghe những lời phân giải của ông Dương-văn-Giáo, nên thiếp không hềm trí mọn tài hèn, thiếp xin để đôi lời cầu khẩn đồng-bào, còn hát một đêm thứ tư nầy nữa, hãy đến xem chơi, trước mua vui sau làm nghĩa, tưởng một dịp rất đáng làm, xin chớ bỏ qua cơ hội.

Đêm thứ tư đây, hát tuồng «Lưu-bị cầu hôn giản-tế» là một tiền tuồng rất đáng xem, buồng chi là một đêm hát làm nghĩa, tỏ hết tài nghề ra mà hát, thứ lớp chính tề, y-phục trang-lệ, không xem rất uổng.

TRẦN-THỊ-TRANG

TẠI RẠP HÁT TÂY

(THÉATRE MUNICIPAL)

NGÀY THỨ TƯ 28 MAI 1928, 9 GIỜ TỐI

HÁT TUỒNG

CẦU-HÔN GIANG-TÂ

Bạn TẬP-ÍCH-BAN của M. Vương-Có

Để lấy tiền gởi cho Học-Sanh ta ở bên Pháp.

Hội «Nam-Kỳ Thương-Mãi Kỹ-Nghệ» đứng chủ-trương.

DIỄN TÍCH SƠ LƯỢC

TRUYỆN TAM-QUỐC

Lớp CẦU-HÔN GIANG-TÂ hay là NHỊ KHI CHÂU-DU

Xưa nay đã nhiều người hiểu tích ấy rồi. Nay chúng tôi mới sắp đặt lại theo điệu ca cầm. Xin chư vị khán quan vui lòng tới xem. Phần mấy màng như sau nầy:

1° — Lữ-Phạm vưng theo kế Châu-Du, qua Kinh-châu gạt Lưu-Bị, dối rằng: Tôn-Quyền muốn gả em là Ngô-quận-Chúa cho Lưu Bị. — Khổng-Minh đoán biết việc nầy lộng giả thành chơn, ép Lưu-Bị qua Ngô cầu hôn.

2° — Lưu-Bị, Triệu-tử-Long qua dinh Kiều-Công cây ông giúp trong. (Lớp nầy vui lắm!).

3° — Kiều-Công qua thông tin với bà Quốc-Thái. Quốc-Thái hay việc nầy mới quở trách Tôn-Quyền và Châu-Du.

4° — Dọn Cam-lô-Tự đặng xem rể, còn Tôn-Quyền thì lén sai Giả-Huê phục binh muốn hại Lưu-Bị.

5° — Lưu-Bị qua phòng Ngô-quận-Chúa ngồn mùa gươm sợ hãi. — Cô Nhũ-mẫu phân giải mới dàm vào. Rồi Tôn-Quyền lại lập kế dùng nữ-nhạc cất lầu đài đặng cầm chân Lưu-Bị lại Đông-Ngô.

6° — Đến tết mà Lưu-Bị về Kinh-châu không được, thì Triệu-Tử nóng lòng giỏ Cầm-nan cứu Khổng-Minh xem, mới rõ là dấy lập thế mà cáo từ với Quốc-Thái mà lên trở về.

7° — Lưu-Bị khóc tỏ với Tôn-phu-Nhơn. Phu-nhơn thương chồng nên phải theo dưa chồng, Tôn-Quyền hay tin ấy sai chư tướng theo bắt lại không được.

8° — Châu-Du sai tướng đón đàng Lưu-Bị và Phu-nhơn, nhưng chư tướng sợ Phu-nhơn nên cũng không dám bắt.

9° — Đích thân Châu-Du ngồi thuyền, hiệp với chư tướng đặng chặn đàng sông, quyết bắt Lưu-Bị, chẳng ngờ Khổng-Minh biết trước, dòn rước Lưu-sứ-Quân rồi. — Châu-Du rượt theo tới mé bờ Kinh-châu bị binh phục bắn vài xuống thuyền, nên bại trận, lại thêm trên bờ quân chúng kêu Châu-Du nói xóc rằng: Châu-Du lập kế an thiên hạ, đã mất Phu-nhơn lại tổn binh.

Châu-Du nghe nói tức mình hộc máu. — Ấy là trọn tích Cầu-hôn giang-tả, Nhị-khi Châu-Du, đó.

Xin qui Đồng-bào đến xem chơi, trước mua vui, sau làm nghĩa.

GIÁ VÔ CỬA:

LOGES ET BAIGNOIRES, LA PLACE.....	2$50
FAUTEUILS D'ORCHESTRE ET DE BALCON	2,00
FAUTEUILS DE PARQUET.....	1,50
GALERIE.....	0,50

Kính tỏ cùng qui-ông qui-bà,

Garage của tôi hiệu *GARAGE CENTRAL* ở Boulevard Bonnard số 26. Ngày nay tôi đã nhường phố lại cho Messieurs Lê-văn-Đức và Franchini directeurs du Garage Indochine mướn.

Còn đồ đạc tôi bán thuở nay trong hãng đó thì tôi đã dời hết lại ở tại tiệm tôi ở đường *AMIRAL COURBET SỐ 24 VÀ 26* ngan nhà ngũ Nam-đồng-Hương là đường hẻm hông chợ-mới Saigon và nơi kho của tôi ở tại đường lớn Boulevard Galliéni số nhà 200 và địa phận Cholon. Trừ ra một mớ xe-hơi tôi bán lại cho MM. Lê-văn-Đức và Franchini mà thôi. Nên nay tôi cũng còn buôn bán như khi trước là: giường đồng, giường sắt, binh sáng đế vào xe ti hao, cây căng, thắng nước xe, đèn lanternes avant và arrière, đèn hông đèn phares, đèn vọi, vải lọp mui xe-hơi, xe-kéo, binh nước mạnh, đèn điện khí, nhiếp xe-hơi, échappement libre, đồ phụ tùng xe-hơi xe torpedo và chassis camionnette hiệu *LA BUIRE*, máy canot văn vân.

Vậy xin mời qui ông qui bà tưởng tình tôi là người đồng-hang đầu mua đàm tôi rất cám ơn và tôi sẵn lòng tính giá nhẹ cho qui ông qui bà.

Còn ông nào có mua xe-hơi mới nước gần đây, đèn lanterne, đèn hông, cây đăng, áo nệm, đồ chơi văn vân thì tôi có đủ. Xin đem xe lại tôi gắn cho đồ tôi mà lại tính giá rẻ hơn các nhà khác.

Nay kính,

NGUYỄN-VĂN-KIỆU

24 et 26 rue Amiral Courbet, Saigon.

THỂ-THÁO

Ngày thứ năm 17 Mai 1928, nhơn ngày lễ Đức-Chúa Giêsu thăng-thiên-nên T. C. T. T. A. có lập hai cuộc đấu cầu tại sân E. Giadinh như vầy:

Từ 3 giờ rưỡi tới 4 giờ 15, Hội Dakao đá với E. Giadinh B.

Từ 4 giờ 15 tới 5 giờ 15, Hội Télépost đá với E. de Saigon.

Vừa đúng giờ, thì nghe tiếng tu hít của Giám-cuộc ra lịnh giản binh, thì thấy hàng ngũ hai bên sắp đặt như vầy:

E. Giadinh B.
Nam
Khiêm Kim
Mạnh Tâm Quới
Trung Bảy Thể Thành Ngưu
Dakao
Bông
Huệ Ngôn
Võng Đặng Thu
Kim Mẹo Oai Hà Phú

Hai bên khởi sự giáp chiến thì thấy bên Dakao xâm lấn bờ rõi bên E. Giadinh B. thường, tuy là công-kích rất dữ dội, song cũng chẳng làm gì được, nhờ có Kim đứng hậu tập rất tài nên cứu khỏi thua nhiều lần, song có Mẹo, Oai, Hà đi tiền đạo của Dakao hết sức công-kích vừa qua khỏi Kim, liền đá banh vào cửa thành E. Giadinh B. lại bị Nam thủ thành khá lắm, khi bắt khi đá ra hết, nên bên Dakao tuy là xâm lấn vậy chớ thắng không nổi.

Bên Dakao mãn công-kích như vậy đặng chừng 15 phút đồng-hồ thì đã thấy mệt rồi, thêm bị trời nóng nực quá, nên không thể nào dám ráng chạy nữa được.

Vì vậy nên một lát khi Tâm bắt được banh đem lên giao cho Thể, Thể chuyền cho Thành, Thành liền tống banh vào cửa thành bên Dakao, tưởng thủ thành bên Dakao lỏi thỏi quá nên để banh lọt vào lưới, bên Dakao thua một bàn.

Đêm banh ra giữa sân đá lại, chuyền nãy bên Dakao quyết gỡ lại, nên chuyền banh xuống rất dữ dội lắm, hết sức công-kích, song đem xuống vậy mà cứ đá dụng cây trụ đội ra ngoài, mà không đụng cây trụ thì bị Kim đá lên, hay là Nam đá ra, lúc nãy thấy bên Dakao bỏ ở dưới hết, quyết lên gỡ lại mà thôi, nên để ở dưới còn có hai người tả hữu tiếp ứng mà thôi.

Đặng lỏi ít phút đồng hồ Huệ đặng banh liền lửa lên đá vào cửa thành bên E. Giadinh B. Kim đứng hậu tập được banh đem lên đá cho Thể, Thể liền lửa xuống một mình, Đặng trở về kiếp chạy tới cầng Thể, Thể liền giao cho Trung, Trung đem xuống đá vào gũa. Thành đội đầu qua cho Bảy, Bảy đội đầu vô, banh lọt vào lưới bên Dakao thua 1 một bàn nữa là 2 bàn.

Bem banh ra giữa sân đá lại chẳng bao lâu kế tới giờ nghỉ giải lao.

Vô đá lại, chuyền nãy bên Dakao quyết gỡ lại, nên đổi Huệ, Ngôn lên tiền phòng, còn Phú thì xuống thế hậu tập.

Ai cũng tưởng cho Dakao thế nào cũng gỡ được, vì bị Huệ và Ngôn lên đi tiền-phòng thì lợi hại lắm, song bên E. Giadinh B. có cái vẻ may nên banh lố-ng vô bao nhiêu đều lên cao, hoặc là đi xẹt bảy bạ mà thôi, nhưng vậy mà bên Dakao chẳng rủng chỉ cả ráng đá hoài, được một hồi lâu, khi Tâm được banh đem lên đá trúng nhằm Phú, nên bị phạt (Pénalty). Tâm đá vô, Rông là tướng thủ thành Dakao đá ra, nên khỏi thua.

Banh lên trên, bên Dakao tràng xuống hầm thành song không công hiệu gì cả, luội đuội kế tới giờ.

Bên E. Giadinh B. kỳ nầy đáng khen nhứt là Kim, Quới, Thành, Nam và Trung.

Còn bên Dakao kỳ nầy đá sút hơn mọi lần nhiều lắm.

Còn match san thì Télépost đá với E. de Saigon.

Vô đá thì thấy bên Télépost thiếu hết ba người rồi, thì làm sao mà chịu đựng với E. Saigon có được, để đá match sau mà thiếu thì chắc chẳng còn ai nữa.

Có tám viên chiến tướng song cũng nỗ lực tung hoành dữ lắm, song đặng một hồi mà thôi vì ít người phải mệt hơn, nên luội đuội thua E Saigon 3 bàn trọn.

Kể tới giờ nghỉ giải lao vô đá lại, chuyền nãy Télépost chịu thua vì ít người nên mệt lắm, không thể nào đá nữa được nên chịu abandon.

NGỌC-SƠN-AN

AI TÍN

Mới tiếp được tin ai-phủ rằng bà sương phụ Đốc-phủ Tân, quê-quán Nguyễn-thị-Hòa mới từ-trần hồm bữa 19 Mai 1928, trong tuổi 85 tuổi.

Cuộc tống-chung đã định ngày hôm nay, 21 Mai 1928, vào hồi 7 giờ sáng, tại nhà tang ở đường Gallimard, Dakao.

Nhơn tin buồn thảm ấy, bổn-quán và đồng-nhân xin có lời kính phân vu cùng tang quyến nhứt là với ông Trần-văn-Chỉ, nghiệp-chủ ở Dakao, và cầu nguyện cho hương hồn Bà được về chốn thánh thơi.

L. T. T. V.

Đông-pháp thời-sự

GOCONG

Một á xâm trăm mình nơi giữa dòng sông.

Đêm 13-5-28 lối 9 tối, nhà-quê càng vội người bạn rả nhau qua chơi bạnh đồng mát trên con đường đất thơ mê sống gần nhà khách. Mấy cô đương luận bàn cuộc đời ấm-lạnh, xảy thấy thiên hạ ráng rùng chạy xuống mé sông gần nhà ông Đốc-phủ-Sứ. Không biết lành dữ thế nào, nhà-quê với ít ấy người bạn cũng chạy theo coi cho biết. Khi tới nơi mới hay rằng: một á xâm tuổi độ đôi mươi, không biết bởn dại-ẩn hay là tử phân, chả ham sự sống là vui nên đành mượn ngọn nước vô tình cầu đất việc mà quyên sinh cho rồi một kiếp. Số là cô-gái đi ngang qua đó thấy á-Xâm là đi học theo mé sông lựa nơi nông vô mới bỏ đồ đạc trên bực thạch lối xuống bàn đi ra giữa dòng sông (vì nước ròng sát) lúc ấy mới gieo mình tự ái. Lập tức tri hô lên thì có ông Quản tuần thành và vài chú lính chạy xuống. Khá khen Chú bếp Cự có gan da biết thương người đồng loại nên nhảy xuống sông lội bàn ra giữa nắm được đầu á-Xâm mà kéo vô. Phải chi lúc đó đừng phương cứu cấp liền thì có lẽ mạng Xâm ta chưa tuyệt, cái nầy ông Quản lại biểu để đó chờ khoan xác-nước, để chàng ông Cả lại rồi sẽ..... sẽ chôn??? (để cho lâu phải chết!) không trường rằng người mới tế xuống nước phải đóng trên đầu, hai tay nắm lấy hai cườm tay người vô phần ấy kéo thẳng lên cho lẹ thân trên đầu, để đó đặng một phần đồng hồ rồi đem hai cánh tay lại cũng cho lẹ để dọc hai bên mình, làm như vậy trong một phút đồng hồ cho đặng sải nước đem đổ lên bờ xuống.

Nhà-quê nói om-sòm mà không ai thèm nghe hết!. Nhà-quê cũng sự nếu nói dai e mất ông quản rồi hỏi giấy thuế thân thì nhà-quê khổ, vì bàn đêm sự bọn nhà-tài có quyền nên nhà-quê không có đem theo trong bò-bao. Nghĩ thiệt buồn, hay tại số phần của Xâm ta ngân ngủng có chàng ấy thôi nên mới khiến gặp sự chẳng may như vậy? Thiệt là tức.

BÙNG

Hỏi hỏi ai ơi muốn chồng giàu
Dịp nào cho bằng dịp nầy đâu;
Rập nhau mua số S.A.M.I.P.I.C,
May lợi muôn ngàn rõ quả may.

SOCIÉTÉ

Internationale d'Epargne

(HỘI VẠN-QUỐC TIẾT KIỆM)

CÔNG-TY TÍCH-TRỮ

TƯ BỔN CỦA NGƯỜI PHÁP LẬP RA

Vốn: 65.000 lượng vàng Thượng-Hải (phân nửa đóng rồi).

Tiền quan Langsa: 2.000.000 quan (1 phần tư cũng đóng rồi).

SỞ CHÁNH ĐÔNG-PHÁP

Dây thép nói số 571

Đường Guynemer, số 25, Saigon

CÁCH TRẢ TIỀN VỀ VỐN ĐÃ PHÁT

KỲ XỔ LẦN THỨ TÁM

Ngày 15 Mai 1928, **Série số 700** được chấm phần hườn số bạc lợi.

Vé phiếu **Số 700** thuộc về **Série 700** được trả số tiền vốn lại là:

MỘT NGÀN ĐỒNG BẠC

Vé ấy thuộc về của một vị có mua cổ-phiếu nhà ở tại Saigon.

Kỳ xổ tới sẽ nhằm ngày thứ sáu 15 Juin 1928, 3 giờ chiều cũng tại phòng việc của hội, ở đường Guynemer, 25, Saigon.

Ai muốn đóng tiền để dự vào cuộc xổ số nầy thì xin đo nơi mấy viên Đại-lý của hội hay là tại phòng việc của hội ở Saigon, đường Guynemer số 25, Saigon cũng tiếp vậy.

Có cuốn tiểu dẫn các nghĩa rõ ràng ai xin hội sẽ gởi cho.

Cần người

Một sở cao-su có cần dùng thêm người **điều dưỡng** *(Infirmiers) và* **Surveillants** *nhưng phải có giấy chứng chắc tử tế.*

Do nơi Bồn-Quán mà hỏi thăm.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 21 Mai 1928.

GIÁ BẠC

	21-5	19-5
Nhà-nước.....	13F.10	13F.10
Ngân-hàng Đông-pháp.....	13 10	13 10
Banque Franco Chinoise...	13 10	13 10
Banque de Saigon.....	13 15	13 15
Fianne. Fse. et C.....	13 10	13 10
Hong-kong Shanghai.....	13 10	13 10
Chartered Bank.....	13 10	13 10

MỀ CỐC

Giá chỏ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lâu 100 kilos

		Par piecul de 60 k.	Par 100 k.
Vinhlong.....		3$07	5$10
Gocong.....		3 97	5 83
Bai-xau		3.70	5.44
Pacliêu		3.77	5.55
Gao trắng thường.....		3.60	5.29
Namvian	Gao trắng.....	3 54	5.20
	Gao đỏ.....	3.13	4.60

CÁCH PHÒNG BỊNH TUYỆT DIỆU

Ở nhằm nhiệt đái như xứ ta, đến mùa nắng thời không sao khỏi chứng thiên-thời khuấy nhiễu. Muốn ngừa khỏi bịnh hiểm nghèo ấy một cách chắc chắn, thời không gì bằng mỗi nhà sắn có một ve rượu **RHUM MANA** *thiệt là một thứ rượu có thể cứu nhân độ thế trong lúc truyền nhiễm nầy. Ấy thật là một thứ rượu qui báu trong đời.*

ĐẠI-LÝ ĐỘC-QUYỀN NƠI ĐÔNG-PHÁP.

Hãng Société Commerciale Maxet d'Indochine, 20, Rue Paul-Blanchy, SAIGON.

LIỆT SĨ SINH LIỆT GẦN

Củi chụm

Tại Mé sông Bến-Chùa (Thủ-dầu-một) mua nhiều tính giá thật rẻ.

Ai muốn mua xin đo nơi Bồn-Quán.

Cuộc lợi

Tôi muốn mở rộng cuộc bán Hột-Xoàn, nên như ai có sự sắn chắc chắn muốn làm đại lý bán Hột-Xoàn cho tôi trong 20 tỉnh. xin hãy thương nghị, hoặc ai có garanti mà muốn mua sỉ cho thiệt rẻ để bán lại, tôi có thể bán dễ trả tiền.

nhưng mà:

Ai muốn làm đại biểu bán Hột-Xoàn cho hiệu François Sự cần phải có mấy đều nầy mới bảo toàn danh tiếng:

1° Bán rẻ được chừng nào thì càng tốt chừng nấy, chớ ham lời nhiều mà mất danh lợi về sau.

2° Nhứt thiết là chẳng hề khi nào nên gạt gẫm mà mất lòng tin cậy.

3° Dầu người mối hàng có làm khó nhọc cũng phải vui lòng tử tế đối đãi. Ay là ba đều cần kiếp,

François SỰ

76, Rue Vannier (giữa đầy phố chợ cũ Saigon)

BỆNH GIANG-MAI

Muốn chữa thực khỏi nên dùng thuốc viên

COMPRIMÉS PEYRARD

Bán Khắp các hiệu thuốc

Xưởng chế-tạo

SPÉCIALITÉS PEYRARD d'ALGER

44, rue de Grenelle, PARIS

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán:

Gạo trắng, trà Huế Lâithiêu, nước mắm hòn Phú-quốc. (*lít 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0$20*) thuốc rượu Thiên-thời rất thần hiệu, dầu Cê-lá, Bội Long-xuyên, Savon Hảo-Vinh, bánh Quốc-Nữ, mức gừng văn văn...

Xin mời qui ông qui bà đến mua giúp, ắc được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN KHẮC-NƯƠNG.

98, Rue Lagrandière

Téléphone 696

AVIS

Le public est informé que le Vendredi 8 Juin 1928, il sera procédé à l'Inspection de Bacliêu par les soins de l'Administrateur, à l'adjudication aux enchères publiques de 15 lots de terrains domaniaux urbains, de superficie variant de 0h.01a.77c 20 à 0h 03a.71c., sis au Centre de Camau, Province de Bacliêu.

Le Cahier des charges relatif à cette adjudication et les plans, sont déposés: à Bacliêu dans les Bureaux de l'Administrateur, et à Saigon au 5e Bureaux du Gouvernement de la Cochinchine.

Feuilleton n° 655 — *Du 21 Mai 1928.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ TƯ

HỒI THỨ VII

Sang thấy mặt vợ bèn, mắt-cớ,
Nghèo giận bạn giàu, mừng rỡ vàng cầng!

Cao-thơ-Uất — Bì-nê-Diệc

(Tiếp theo)

Cao-thơ-Uất. — *Không sao đâu! hồi cô việc cho ngực chẳng như thường; để tao làm kế cho ngồi coi.*

Dứt lời, Cao-thơ-Uất thò tay lấy cái nón của công-tử Ar-I-Nga đội lên, lấy cái áo của tên đánh xe bỏ lại đó mà bận vô, rồi ngồi kề-nó một bên, làm ra như hình tớ đi với chủ, chủ bàn cương, tớ ngồi cầm-roi vậy.

Bì-nê-Diệc nói. — *Ủa! hồi nãy ấy nón tao, lấy gì tao đội. Bộ mầy tính để tao ngồi đầu trần vậy sao?*

Cao-thơ-Uất. — *Có sao! Đêm nay giá nam thời đông-ranh. Mầy đầu có ngồi đầu trần, ai ngờ tưởng mầy không nón sao mà sợ. Người-ta tưởng xe-chạy mau, cái thổi ranh bay nón của mầy thôi chớ!*

Bì-nê-Diệc. — *Thôi đi mầy!*

Cao-thơ-Uất. — *Mà ai dám bắt mầy, lấy gì sợ. Mầy phải biết, không phải tao bắt mầy đa!*

Bì-nê-Diệc. — *Thôi mầy! Tôi của tôi mầy! Nín đi mà!»*

Xe qua cầu bình an, nó sợ. Chừng xe chạy tới nẻo quanh, Bì-nê-Diệc mới ngừng xe, cho Cao-thơ-Uất nhảy xuống. Cầm ơn rồi tách mình vào đàng kẻm mà đi quán trà nón với áo lại. Bì-nê-Diệc ngửa than: «Như vầy mình cũng chưa an lòng mà gọi mình có phước!»

∴

HỒI THỨ VIII

Vì lỡ vốn, vợ-chồng cần-dẫn,
Bởi tham giàu, thay-đổi duyên con.

Nói đc lại ba vị thiếu-niên là quan-ba Mo-Rên, ông Đờ-Bray với ông Rô-Nô, khi mãn tiệc cũng từ giã ra về một lượt. Đi trò chuyện càng nhau, tới đại lộ Lou's XV, ba người phân tay tách ra ba ngả. Quan-ba Mo-Rên noi đại lộ mà về, còn ông Đờ-Bray với Rô-Nô thì người đổ xuống mé sông kế qua cầu Cách-mạng. Ông quan-ba Mo-Rên với ông Rô-Nô nói hai ngồ đó, thì chắc ý ai về nhà nấy cho không đi đâu, duy có ông Đờ-Bray đổ xuống mé sông, đi quanh lớn một khúc rồi cũng tách qua đàng Mi-chel ère, lại nhà Đăng-La cho đặng. Khi ông Đờ-Bray tới cửa Đăng-La, thì thấy xe qua Biện-lý Vinh-Pi o đưa bà Đăng-La về nửa tới. Bởi tính thân thiết như một nhà, nên không đợi chỗ, có việc cho xe chạy riết vào sân. Vào tới sân ngừng xe bước xuống, thái cương ngựa qua cho kẻ ở cầm, mới xám-xám lại xe bà Đăng-La vén mở rèm xe mà đỡ bà Đăng-La bước xuống. Xuống rồi hai đàng cập tay nhau nào nhà. Lúc đang đi, ông Đờ-Bray hỏi bà Đăng-La: Khi nãy lại sao mà mình thất sắc dường như qui thần bắt an vậy? Có phải tại mình nghe chuyện phi-thường của Công-tước Monte-Cris ở đề thuật, mình kinh tâm nên rồi tớ chí phuổi đông sáng chăng?

Bà Đăng-La. — *Phải ở đâu! Tại bởi nay sao trong mình tôi kỳ-ông an vậy chớ.*

Đờ-Bray. — *Không; khi mình mới bước tới nhà Công-tước tôi xem khí-sắc mình có chi gọi là trong mình không an đâu. Bộ mình coi tưởng tôi là ai hay sao mình cón giấu rồi rỉ-rỉm tâm sự? Lúc mới đến nhà công-tước, thấy thì Đăng-La, rề mặt có hơi đu sầu. Mà rồi sầu ấy tôi vẫn biết bởi đâu mà ra, nên tôi không lấy chi làm lạ. Chỉ như mình, tôi coi mình vui-vẻ như thường, duy nghi chẳng đổi, có chút gì là không an mà mình rồi mình không an. Tôi trông trong đó có đều gì sức tâm mình hay là có ai khiến gan chọc ruột mình, nên nỗi mình phuổi đông tâm như thế.*

Bà Đăng-La. — *Nếu mình nghi vậy thì sai lắm rồi đó. Có chi đâu đáng lấy làm đâu; chuyện có sao tôi nói vậy chớ. Bộ mình không tin tôi sao? Còn như sắc mặt ấu sầu rầu ỏ-nhà tôi, mình thấp rồ mà tôi không để ý đó, có cần gì phải nói tôi chăng?»*

Tóm lại, vụ bà Đăng-La, khi trong tiệc, nghe chuyện công-tước Monte-Cristo đề thuật mà đau đớn lòng, đến đổi lé xâu đó, là một đều thường thấy trong phe phụ-nữ. Vì gần tánh, hễ gặp chuyện gì xác tâm như khêu gan chọc ruột mà nói ra chẳng tiện, ém áp để lòng, giấy lâu, thì không thể gì đặng vững; phải lé xâu đó tiên; nhưng mà hễ có, thì người đờn-bà ấy không thể giấu đặng. Chuyện Bà Đăng-La đây cũng vậy; vì tâm sự buộc rằng bà không thể giấu; song ngồi thăng cho Đờ-Bray nói đó chẳng phải sai. Người lịch-lãm thế tình e trái biết mùi đời nhiều lắm, thì đủ biết, hà cần phải hỏi phiền trau. Vì vậy nên bà Đăng-La dứt tôi, Đờ-Bray không cối; để vậy mà chờ dịp đàm đạo bà lý mình sẽ hay.

(Mai tiếp)

Qui-vị điên-chủ !

ĐẾN XEM HÀNG :

Comptoir auxiliaire de commissions et de représentations

109, Boulevard de la Somme, **SAIGON.**

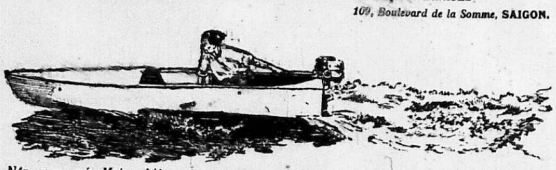

Nên mua máy Moteur hiệu : **« Propulseurs amovibles »** *để gắn vào ghe thuyền tam-bản.*

RẤT TIỆN LẮM ! CHẠY MAU LẮM ! RẤT NHẸ NHÀN !

Bổn hãng có xưởng đóng : Canot hơi và các thứ ghe thuyền chạy bằng máy. — Rất đẹp và chắc !

Hãy dùng máy hiệu : VANDERCAMMEN-MORIN

Danh tiếng cả hoàn-cầu

DỄ DÙNG ! ít tốn hao. Dùng rất tiện.

Chạy máy xay lúa, máy cán cao-su, máy tiện, máy đèn-điển, vân vân,...

Chạy bằng dầu **Solar-Oil, Mazout** *và dầu lửa.*

Xin viết thư thương-nghị với M. NGUYỄN-THÀNH-ỨT Tổng-lý chủ-nhiệm, sẽ có thư trả lời lập tức.

Giờ tắm hầu kề. Bê lặng nắng chang chang ;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bước lước ngoài khơ

NGƯ ÔNG KẾ BÀI HẠT

Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy **« KODAK »** chụp lấm dấu tích !

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại-lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

ở Saigon nhà bài lớn, Saigon

Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH

Mạc suối của nhà nước langsa

VICHY CELESTINS

có chiếc ra nguyên chai, nửa chai và chai nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau lác-leó, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE Nước hiệu nầy uống trừ các bịnh chứng trong gan mật.

VICHY HOPITAL Nước nầy thì để uống cho đi-vị hoà lặc luôn luôn.

COI CHỪNG LẮM ĐỪNG GIẢ MẠO, RẤT CHƯỚC.

PROPULSEUR ARCHIMÈDE

(Máy để gắn vô tàu có chơn vịt)

Trong các thứ máy để in vô tàu thì duy có thứ máy nầy là tốt hơn hết.

Dùng nó mà gắn vô tàu cây dài từ 4 tới 6 thước rưỡi rất tiện lắm có làm nhiều cỡ từ 2 mã lực rưỡi 3 mã lực rưỡi và 5 mã lực

TRỪ BẠN TẠI HÃNG

S.I.N.D.E.X

95, đường Catinat

Làm Đại-lý cho cối Đông-pháp

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc Duplex *ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối 24 Mai*

Chiếc Savoie R dean *ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối 25 Mai.*

Chiếc Sphex *ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối 29 Mai.*

Chiếc Athos *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon lối 24 Mai*

Chiếc Pythéas *ở Tonkin sẽ đến Saigon lối 21 Mai.*

Chiếc Cap de Cheppe *ở Tonkin sẽ đến Saigon lối 27 Mai.*

Chiếc Cap Tourane *ở Marseille đã khởi chạy qua Đông-pháp hôm 11 Mai.*

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Athos *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 28 Mai.*

Chiếc Duplex *sẽ chạy đi Tonkin lối 28 Mai.*

Chiếc Sphinx *sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 1er Juin.*

Chiếc Pythéas *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 24 Mai.*

Đức-Trí-Thể dục hội :
Mở cuộc xổ số to.
Ai người yêu mến nước?
Xin cố sức giùm cho.

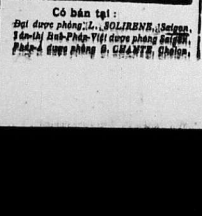

Có bán tại :
Đại dược phòng J. L. SOLIRENE, Saigon, *Tân-thị Binh-Phước-Tiết được phòng Saigon, Phân-dược phòng* G. CHANTE, Cholon.

Lễ bà Jeanne d'Arc tại Sadec

Ngày 13 Mai 1928, tại Sadec năm nay cuộc chơi lễ bà thánh Jeanne d'Arc không lấy chi làm vui vì trời mưa nhiều lắm, theo như trong chương trình như sau nầy:

6 giờ chiều ngày 12 thì bắn 21 tiếng súng đồng, 8 giờ tối chưng cộ đến, lộ trình như mọi năm, qua ngày 13 Mai đúng 6 giờ sáng bắn 21 tiếng súng đồng.

7 giờ làm lễ lớn tại nhà thờ làng Hòa-khánh, 9 giờ các cuộc chơi tại nhà tiệc gần sở điền-tín : kéo dây, thả vịt, đi cần vọt, v. v. Qua 3 giờ chiều các cuộc chơi tại nhà hội Thể-thảo Annam : đá banh, học trò tập Thể-thảo, nhảy cao, chạy đua, song bị trời mưa quá nên có bỏ hết, chỉ còn có đá banh và học trò tập Thể-thảo; mà kỳ nầy có hội Distamy Saigon xuống đá, nên chưa qua 2 giờ, trời còn nắng chan chan, kẻ nên người dủ, đứng coi đã đầy sân banh rồi qua 3 giờ thì có chiến tướng 2 hội đã tề tựu đủ mặt. Phía Distamy người thì mặc áo trắng sọc xanh, kẻ thì áo vàng sọc đỏ, xem ra không đặng phân biệt, lại thêm có một ông mặc áo thung xanh màu lá cam lại còn khác hơn nữa. Còn bên Sadec mặc toàn bằng áo vàng có thêu chữ của hội, thật ngó coi đẹp mắt quá, là vì áo vàng xen áo trắng, áo trắng lộn áo xanh, coi cũng như một đám vườn hoa rất đẹp. Chập lâu trời lất rải mưa, trống đầu cuộc chơi phải bỏ, không dè chẳng bao lâu trời tạnh, làm cho ai nấy đều mừng, đúng 4 giờ giám-cuộc là M. Tám Tánh, ra lịnh hai bên chiến tướng dàng ra, thì bên Sadec sắp như vầy :

Tám Giao Thạch Tỵ Kinh
Diệp Nam Tánh
Phú Mẹo
Bảy.

Còn bên Distamy Kỳ-giả không rõ đặng tên thật uổng quá. Khi sắp xong bên Sadec chuyển banh trước, chẳng bao lâu hàng tiền đạo Distamy đặng banh, trông xuống mặt thành Sadec coi như nước đỏ, mà khá vì M. Nam là tướng đại tài của hội nên banh xuống bao nhiêu cũng lại hãy nhiêu, mà Phủ kỳ nầy cũng giỏi, Mẹo cũng khá, và Bảy thủ thành thiệt hay, nhiều khi banh bay tới cửa thành gặp đầu đội đầu, gặp đâu đánh đó, có một lần nầy là hay nhứt, là anh trung ương tiền đạo Distamy đặng banh đem xuống mặt thành bị Nam ra cãng, nên phải ga o lại cho tả chi, mà ông nầy đá đặng 2 cẳng, nên ai cũng khen. Khi bắt đặng banh rồi đưa tuốt vào thành, thế thì trái banh nầy không ai dở đặng, song nhờ Bảy lẹ mắt thấy tay như chớp, nên đánh đặng trái banh vàng ra làm cho Khán-giả vỗ tay inh-ỏi. Từ đó đến sau kẻ ăn qua người ăn lại cho đến mãn giờ, đầu nghỉ uống nước chanh, kế trời mưa xối xả, làm cho mất sự hay giỏi của hai bên, tuy vậy chớ cuộc chơi cứ việc. Khi mãng cuộc Saigon ăn ba thua ba tức là huề, rồi kế học trò tập Thể-thảo.

Khi rồi việc thì quan chủ-tỉnh M. Bartoli kêu M. Giao là tay vô địch nghề đánh trái lăn, ra giữa nhà hội, ngài nói ít lời rồi trao cho M. Giao một cái hộp, trong hộp có 2 cái nữ-đay vàng của hội đánh trái lăn cho. Đoạn M. Giao để lời cảm ơn quan chủ-tỉnh, qua 7 giờ rưỡi hội Thể-thảo có thiết tiệc đãi chiến-tướng Saigon và cho một cái bánh đồng. Còn việc đít-cua không cần nói đến cũng biết.

Đến 10 giờ mãn tiệc phân tay kẻ về người ở, tiện đây Kỳ-giả có trộm nghe ông Hội-trưởng hội banh thợ bạc cũng mời hội thợ bạc ở Nam-vang xuống đá, ước sao cho hội mời xuống đá chơi trước là nối dây đoàn-thể cùng nhau, sau xem theo cái mánh lới của người ta mà bắt chước.

T. C. T.

∴

Lễ bà Jeanne d'Arc tại Huế

Ngày 12, 13 tháng Mai lễ Kỷ niệm bà Jeanne d'Arc, tại Huế có diễn những cuộc như sau đây :

Tối ngày 12 Mai hồi tám giờ rưỡi, đạo đồn khởi hành từ chợ Đông-ba qua cầu Clémenceaux vào lớn quanh trước tòa Khâm-sứ, lên la ga Huế rồi lại trở về.

Ngày 13 buổi mai, duyệt binh đi từ nhà Thương-chánh ở Thợ-Lộc và trước phủ Kuâm-sứ, rồi theo đường Jules Ferry vòng quanh sở Y-chánh, rồi trở về đồn Mang-Cá. Đạo binh ấy gồm có lính Tây, lính Tập, và các thứ súng dạng công xe thiết giáp. — Khi ngang qua trước phủ Khâm-sứ thì có đề một lẻ gỗ to ngang giữa đường, để cho những xe ấy vượt ngang qua mà đi.

Trước khi duyệt binh đi ngang thì quan Khâm-sứ đong mây-day Nhứt-hạng Bắc-đẩu bội-tinh cho cụ lớn Phụ-chánh thân-thần Tôn-thất Tường công, khi đông huy chương ấy đã có đông đủ các quan lại Tây, Nam, có đánh nhạc và thi binh lễ một cách rất trọng thể. Đoạn lại đông huy chương Quân-công cho các viên quan về Đại-Pháp.

Tám giờ mười lăm làm lễ kỷ niệm bà thánh Jeanne d'Arc tại nhà thờ chung Huế, lễ trọng thể ấy do đức cha Allys điển lễ và có đông đủ quan lại Tây Nam đến dự lễ.

Chiều giờ rưỡi chơi các trò vật, đánh đu, leo cột, nhảy bị, bắt heo v. v. tại trước trường Quốc-học.

Buổi chiều, bốn giờ đua xe kéo khởi hành từ trước nhà hàng Morain lên gare Huế rồi trở về.

Bốn giờ hai mươi đua xe đạp, người ta đua với người ta — Bốn giờ bốn mươi người Tây đua với người Tây.

Hãy giờ tối hát bội tại trường Đông-xuân.

Tám giờ chớp bóng tại nhà Morain nhà tâm-tân.

Những cuộc ấy cho thiên hạ coi không lấy tiền. Chín giờ thấp các thứ đèn ngũ sắc tại suối dọc đường Jules Ferry.

Ngày lễ kỷ-niệm vừa gặp ngày nắng tạnh thì cái vẻ đó hội phiền hà ở Kinh-quốc lại thêm cảnh đẹp. Dưới nước trên bờ người đi xem đông như kiến, giai nhơn tài tử chẳng kiêng mất mẹ, thật là một hạnh hội rất hoan hỷ vậy.

Sống lâu nhờ rượu

(LONGEVITÉ GRÂCE À UNE LIQUEUR)

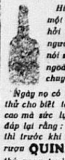

Hiện bây giờ bổn nước Huế-kỳ có một vị điền chủ đã ngoài 95 tuổi mà hồi còn sức lực mạnh mẽ như người 40 tuổi, đi đông chỗi hồi, ăn nói sỏi sánh, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, họ thử cho biết tại đâu ông nay đầu bạc tuổi cao mà sức lực không phai kém xớ ? Ông đáp lại rằng : Có chi lạ đó mà hỏi, cả đời thì trước khi ăn cơm hãy uống một ly nhỏ rượu **QUINA GENTIANE** *là một thứ rượu trường sanh bổ lão.*

Người khách nghe nói cũng có lòng muốn một việc trường thọ như ông, liền sẽ nhà sai trẻ đi mua cho đặng thử rượu **QUINA GENTIANE** *mà dùng mỗi bữa. Thiên ha nghe nói cũng có dạ tham sanh, cũng kêu rủ nhau đi mua rượu ấy đem về mà uống bổ quanh năm.*

Đại-lý độc-quyền nơi cửi Đông-Pháp.
Hãng Sté Commerciale Magen d'Indochine
20, rue Paul Blanchy Saigon.

Háy hút thuốc

JOB

Hỡi anh-em chị-em đồng-bào, nên kịp mua số của hội « Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-trí Thể-dục », vì ngày xổ số đã hầu kề thấm thoát, còn chẳng bao lâu nữa thì đã tới ngày 12 Juillet 1928.

Số có đề bán khắp nơi, mỗi số 2$00.

Trung-châu-lử-quán

CANTHO

Hôtel central

Là nhà ngủ to nhứt, đẹp nhứt và phòng nhiều nhứt tại châu-thành Cần-tho. Nhà cất mới vừa rồi, phòng kín vỏ kiểm thời. Mỗi phòng đều có nước máy, mỗi phòng hạng nhứt có phòng tắm riêng. Mỗi tầng lầu có hai cầu tiêu máy.

Cũng có phòng rộng lớn, nguyên một cần nhà để riêng cho qui vị hành khách đi đường có đem bà con theo đông.

Nhà ngủ ở trung ương chả n-thành đường đại lộ Delanoue, ngang nhà in Hậu-giang, là nơi rất thị tứ.

Giá tiền phòng mỗi 24 giờ từ 2$ tới 5$.

Nhà ngủ lại có bán cơm Tây, có đầu bếp rất khéo.

Qui-vị hành khách có dịp đến Can-tho xin mời ghé lại nhà ngủ chúng tôi một lần thì rõ cách chúng tôi làm rất là vừa lòng qui khách.

ĐỖ-VĂN-Y

Quản-lý nhà Trung-Châu lử-quán

Kính đốn

Cần người

Sở cao-su cần dùng thêm **thợ vẽ, kỹ-lục, người biết đánh máy, người coi kho, surveillants, sốp-phơ xe-hơi** *và thợ máy cho giỏi đều phải có giấy chứng cho tốt.*

Xin lại hãng ở **Saigon** *số 35, Place Gambetta.*

CHƯ' TÔN !

ai muốn ngăn ngừa cho thân

CHO KHỎI ĐAU

NHỨT LÀ

Khan cổ, đau ốc giọng, yếu tim, đau phổi thì chỉ có ngậm **THUỐC HƯỞNG**

VALDA

Hơi thở đã thơm mà lại được Khỏi ho cảm mạo thương hàng Dầu có thở hút bụi bặm độc dơ dáy hay là cơ vật đau

Thì cũng Khỏi lo đau

Còn có đau :
Sở mắt. Khan cổ, Khan tiếng, nóng hành cũng là ho thì cũng cứ dùng THUỐC

PASTILLES VALDA

ngậm thong hơi tốt lắm.
Mà phải nhớ mua thứ thuốc đó mới linh nghiệm
Coi cho kỹ trên nắp hộp có hiệu chữ

VALDA

MỚI TRIỆT PHẨM

Các thứ dầu hỏi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt Thứ dầu hỏi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong hoàn-cầu. Giá đã rẻ mà thấp lại đương. Liệt vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Trong Lục-châu các tiệm thay một hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu cả nầy.

DÂY BĂNG CHO VIÊN QUAN

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (echarpes) cho viên quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba và Hội đồng địa-hạt.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi, nên Bổn-hiệu xin các qui ngài nào có cần dùng mua xin cho Bổn-hiệu biết trước đặng để dành sẵn, đến khi Bổn hiệu tiếp đặng giá bên Pháp thì sẽ nói cho qui ngài biết, như qui ngài bằng lòng giá đó thì Bổn-hiệu mới gởi đến.

Xin các ngài lưu ý cho Bổn-hiệu không thể mua nhiều một lần cho đặng vì có dây băng phải thêu tốn công nhiều và lâu ngày giờ mới làm xong.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
13, rue Lucien-Mossard.

KÍNH CÙNG CHƯ QUÍ-VỊ,

Thiện-nam và tín nữ trong lục-châu được rõ. Đến ngày mồng tám tháng tư annam tới đây, tại chùa « Thiên-phước » ở gần chợ Kế sách, tỉnh Sốc-trăng, có mở cuộc khai Trường-hương trong ba tháng (từ mồng 8 tháng tư cho tới mồng 8 tháng bảy thì mãng cuộc).

Khai trường-hương nầy là cốt để mấy thầy ở các chùa đến để mà tu, và học thêm kinh, luật, cho thông đạo lý của nhà Thiền, và cũng cầu nguyện cho bá-tánh thập phương, mau sớm ăn-nân mà theo đường chơn chánh.

Mỗi ngày sớm mơi và chiều đều có thuyết pháp, giảng kinh, cho bá tánh hiểu sự nhiệm mầu của đạo phật, cho biết việc luân hồi tội phước, đặng bỏ lỗ theo lành.

Vậy kính mời chư qui vị ai là người có lòng tưởng phật, xin dời gót đến chùa.

Trước là lạy phật nghe kinh, sau nữa chung vui pháp hội.

Nay kính thỉnh.

PHƯỚC-CHI YẾT-MA,
Pagode de Thiên-phước,
à Sốctrăng (Soctrang)

25 triệu đồng-bào đối với 300.000 vé, xét kỹ ra thật chẳng có là bao! Cứ mỗi người vui nhìn lấy đôi đồng : mua mỗi số thì chỉ trong 300.00 người là thấy đủ. Một việc làm đã rất nên có nghĩa, lại may ra còn được lợi muôn vàn. Hỡi ai ơi xin rán sẵn lòng, mua giúp số «Nam-kỳ Bôn-quốc Đức-Trí-Thể dục.» cho kịp ngày định xổ (12 Juillet 1928).

Các Ngài

đều có thể mua một cái xe hơi

HIỆU:

CITROËN

đặng cả

Hàng **AUTO-HALL**

nhận cách bán góp trả làm

MỘT NĂM

mà chẳng có tính thêm tiền chi trong giá bán cả

Etablissements — BAINIER — d'Indochine

AUTO-HALL

SAIGON — HANOI — PNOM-PENH

ALLÔ! ALLÔ!

HÃY CHO TÔI BIẾT COI HÃNG NÀO MÀ BÁN MÁY TỐT HƠN HẾT

Máy xay lúa nhứt hạng CANOT hơi tốt lắm đó.

ẤY CÙNG LÀ HÃNG:

SALON NAUTIQUE

Môn bài 460, đường Paul Blanchy, **SAIGON.**

C.J.BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY KHI CHỦ-TÔN MUỐN MUA RĂNG LỰA

MỚI XUẤT BẢN 0$50

Nghiệt-tình tiểu-thuyết

TẤM-LÒNG NHI-NỮ

BÁN TẠI:

Bazar **TRƯƠNG-XUÂN**, *Phnompenh.*
BÙI-VĂN-CHƯƠNG, *Bentre.*
Tiệm **MINH-THUẬN**, *Rachgia.*
HÙNG-VƯƠNG, *Rue Sabourain-Saigon.*
TÍN-ĐỨC THƯ-XÃ, *Rue Sabourain-Saigon.*
CÔ-KIM THƯ-XÃ, *Dakao (Saigon).*
LÊ-MẠI, *Rue Filippini Saigon.*
PHẠM-MINH-KIÊN, *275 Rue d'Espagne Saigon.*
IMP. J. VIỆT *et fils Saigon.*
IMP. DE l'UNION *Saigon.*
và tại nhà chủ-bổn là.

Mme NGUYỄN-THỊ TRUYỀN
102, Rue d'Espagne, Saigon.

LỜI RAO

Nhà đệt «P. LÊ-PHÁT-VĨNH» ở tại Cầu-bông, đường mé sông —(Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (16 Tây), trắng và đủ màu; gối nhuộm bền Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở 4$00 một thước tây.

Lục-soạn láng-châu, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, cạnh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thương hạng, thiết trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề hắc rộng 0m80 — Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ba láng đen huyền, không trở không đỏ lòng), khổ Bắc-thảo 6$00 một quản;

Lãnh đen (ba láng đen huyền, không trở không đỏ lòng) khổ trung 5$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán; bề đồng hàng ta đồng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiên nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn tri danh trong lục-châu, nên Bản-hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bất câu là nhiều ít, xin viết thơ cho hẳng tôi, thì hẳng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt nghệt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

Sách in rồi lần thứ nhì

QUYỂN

Bách-Phần Luật-Giải

5.000 cuốn trước bán hết rồi, kỳ nhì nầy có thêm vô mười mấy trương sách nữa: nói về luật mới đối thuộc về Bách-phần, và con niêm giấy tincchỉ, lại có chỉ rõ cách phạt Bách-phần không đăng giá hay là dấu giá.

Ai muốn mua lẻ, do mấy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trữ bán lẻ: 1$00 một cuốn;

Ai muốn mua sỉ, bán lại thì tôi tính cho như vầy:

50 cuốn sắp xuống trừ huê-hồng: 20%

51 Cuốn sắp lên — : 30%

(Không dám nhận cách lảnh hóa giao ngân).

M. ĐẶNG-BÁ-PHÚC
Soạn-giả quyển: Bách-Phần-Luật-Giải
Vinhlong

Lời rao

Kính lời cùng qui vị được hay.

Anh em chúng tôi trong Cà lao Mocay có lập 1 hỏi đưa xe hơi và rẻ lãnh thơ Nhà-nước, đặt hội «DUY-MINH» Mocay.

Lập đã ngoài 4 năm, có cất 1 cái Garage hết 5.000$00, trong hãng còn 2 cái **Autocar** *mỗi cái 17 chỗ ngồi hiệu* **Dodge**, *1 cái* **Citroën** *4 chỗ ngồi, mới xài 1 năm.*

Đầu hai số thơ, mỗi hạng là 3 năm, mới đầu hồi đầu năm nầy 1928. Đường đi từ Mocay tới Cái-mơng 20.000 m.00 số bạc 1.200$00 mỗi năm.

Từ Mocay tới Thạnh-phú 30 000m. số bạc 1.800$00 mỗi năm Nay trong hội chúng tôi mỗi người đều có việc nhà nhiều khó thể xem xét. Nên chúng tôi rao trong Lục-châu qui vị muốn mua, kể từ ngày nay xin mời đến tôi là **Bùi-văn-Danh** *ở tại* **Châu-thành Mocay** *mà bàn tính, chúng tôi sẽ tính giá rẻ.*

Tùy theo ý qui vị muốn mua hoặc mướn.

Mocay, le 23 Avril 1928.
BÙI-VĂN-DANH
ex. Conseiller Provincial
Mocay

Ai biết?

Hãng dầu Hỏi «Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles» có cần dùng thêm **Tài-công** *và* **Thợ-máy**. *Cần nhứt phải có bằng-cấp nhận chắc thiện nghệ.*

Ai muốn xin do nơi

Số 12, Boulevard Norodom Saigon

Thuốc thời-khí

Tại nhà in l'Union, 13, rue Lucien Mossard, có cho thứ thuốc rượu trị bịnh thời khí.

Thuốc rượu nầy trị chứng đau bụng thổ tả trúng thực thì hay. nhưng phải uống khi bịnh mới phát. Nếu để lâu, thổ tả nhiều lần, thì thuốc trị chậm vì bịnh đã nặng. Khi bịnh mới phát phải kịp lo trước là phương hay hơn hết.

Thuốc rượu nầy kỵ thai và các thứ bang.

Bi xin thuốc rượu thì giờ nào xin cũng đặng, như không nhằm giờ làm việc thì lên trên bà chủ nhà lại nhà in mà xin bà cũng cho nữa.

Như xin thuốc rượu đặng đem về nhà thì đem theo một cái ve nhỏ đặng lấy thuốc cho tiện.

Mỗi lần uống 1 ly nhỏ đáng 2 chiêm rượu trắng uống 1 lần chưa hết phải uống hai lần; bịnh nặng mỗi giờ uống 1 lần, bịnh dịu rồi, đừng uống nữa.

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vinh-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy đáng làm gạch, gẻi tốt lắm.

Bốn con trâu đực đáng tuổi và đáng sức làm công chuyên.

Vị nào muốn mua xin do nơi bổn báo.

RHUM St JACK

Rhum le plus populaire de l'Indochine

MARQUE **Dragon Rouge**

QUALITÉ SUPÉRIEURE — VÉRITABLE RHUM

SEUL DÉPOSITAIRE
Société commerciale Mazet d'Indochine
20, rue Paul Blanchy, SAIGON.

MÁY CÀY

HIỆU: **Fordson**

THE UNIVERSAL TRACTOR

GIÁ BÁN: **1.600$00**

CÀY HIỆU:

OLIVER

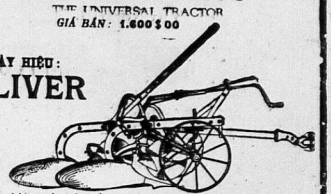

Dùng hiệu máy cày nầy cày ruộng, cày vườn caosu thì đã **ít tốn** *mà lại* **mau**, *và* **đạt** *sẽ trở nên* **tốt**.

CÓ TRỮ BÁN TẠI HÃNG

S.I.T. Société Indochinoise de Transports.

Rue Filippini, 4, Saigon

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHỆ CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Ayot. — SAIGON

Nhãn hiệu có bán chẳng nơi đâu

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ mau xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

Feuilleton № 112

HIỆP NGHĨA PHONG NGUYỆT

俠義風月

HỒI THỨ MƯỜI BA

Chang chịu gỗ con, đỡa gian cầu oán

(Tiếp theo)

Thiết-đô-Viện xem rồi thì mừng lắm, bèn nói thầm rằng: «Thiệt rõ ràng là một cặp trời sanh, ta được đâu là thượng như vầy, chẳng những là gia-môn hữu hạnh mà thôi, mà rồi danh-giáo cũng là hữu quang; ngặt e có một gầu là rước đâu về rồi nếu không hiệp rồi, lại sợ người ta nghị luận, chẳng hết thảm ở bên nhà gái. ở trong khuê rèm, hiệp-ý, ấn chẳng hiệp-ý-ha, ai mà biết được.» Nghĩ như vậy rồi, liền viết thơ, đem cái ý ấy mà bài phóc cho Thầy-thượng-thơ hay. Thầy-thượng-thơ nghe nói kết thân ở nơi nhà mình, thì con mình lại khỏi gả đi, lại cũng mừng vui hơn nữa.

Hai đàng nghị định xong xuôi, chọn được ngày lành, lại muốn trương dương cho người người đều biết, bèn mời hết những cao quan hiển-tước ở trên đến ăn tiệc mừng đêm cưới.

Đến ngày ấy rồi, lại nhà Thầy-thượng-thơ trống bàn đờn nhạc rình rang, rất nên nào nhiệt. Trời vừa hồi hoàng bôn, Thiết-đô-Viện thì dùng theo nghi-vệ Đô-sát-Viện, còn Thiếu-trung-Ngọc thì dùng theo nghi-vệ Hàng-lâm-Viện, mặc đồ kiết-phục, người kiệu lớn, đến nhà Thầy-thượng-thơ mà kết thân.

Vừa đến trước cửa, Thầy-thượng-thơ ra đón rước vào ra mắt với các quan cùng những thân-bằng quyến thuộc. Quan Thiếu-đô-Viện thì ở trước nhà thính mà ăn tiệc với khách; còn Thiếu-trung-Ngọc thì đưa thẳng vào nhà trong để cùng Thầy-tiểu-thơ kết thân.

Thiếu-trung-Ngọc vào đến nơi rồi, cũng vòn tối, trong ngoài đèng chúc huy hoàng, sáng suốt như ban ngày, hai bên có hai chỗ sương phòng, tân-nhân thì nấp ở trong, lại có đờn ca nhạc trỗi, phía ngoài thì có đọn bài tiệc đối nhau, phía dưới có trải hai tấm khăn bằng ni đầu sẵn đó, A-hườn thị-cước, vội và nghinh tiếp chào mừng và nói rằng: «Trước kia tiện-thiếp đã mông ơn quân-tử cao nghĩ, nên đã ghi nhớ vào lòng; những tưởng kiếp nầy không thể đền đáp chút chi được. Chẳng đã mà lòng trời lại có ý xét thương, khiến cho cho mợ hai bên cùng đồng một lòng một đạ mà gần vô tác thành, nay được đáp ơn đây, thiệt là may mắn lắm vậy! xin đã cho thiếp lạy chàng một lạy....»

Nguyễn Thiếu-trung-Ngọc lên mới thấy Bàng-tâm tiểu-thơ nơi giữa huyền-đường, tuy trông cũng là đẹp thiệt; những mà lúc ấy nàng mặt đồ thường; cho như nay thì nàng mặc toàn là đồ mới trang điểm bằn hồi thiệt là xinh đẹp tợ tiên; Thiếu-trung-Ngọc vừa trông thấy mặt nàng thì thần hồn đã điên đảo, liền đáp lại rằng: «Tôi thọ hậu được của phu-nhơn, thiệt chẳng dám bỏ rằng mà xưng tụng, sợ e làm nhục cho cái phương hương; duy có trong lúc mộng hồn thường hay tìm chốn cho phu-nhân, mà tỉ làng cảm hội đã thấy; không đã mà ngày nay lại may mắn mà được thấy tiên-nhân, xin phu-nhơn cũng cho tôi lạy phu-nhơn một lạy...»

Rồi đó hai đứng đều đối nhau mà lạy; đờn ca nhạc trỗi linh-đình, thị-nữ dọn ra đông Tây hai tiệc, hai vợ chồng mỗi người một tiệc đối diện với nhau mà ngồi, thị-nữ đứng hầu hai bên đã coi hầm rượu. Uống được vài tuần Thiếu-trung-Ngọc bèn nói rằng: «Tôi đã an vào giững tâm, may còn rỗng nốt lại đây, là nhờ có phu-nhơn cứu vớt. rất ơn ấy tôi quên đã lâu. chẳng dám ăn rần đầu đầu; duy có một đều là tôi hay trời nỗi g'ang hồ, nếu chẳng có những lời hay lẽ phải của phu-nhơn chỉ bảo, thì ngày nay chưa biết tôi còn lưu lạc xứ nào; nay tuy đã đỗ, rũng chẳng đủ mà đông lòng, tôi, song cái ơn vun quén của Phu-nhơn thì tôi bằng ghi chạm vào lòng, chẳng hề rời ra được.»

Bàng-Tâm tiểu-thơ nói: «Đến việc rồi ai ai cũng muốn kỉ công ấy là hồ tầm thường; cho việc gì cũng vậy, nghe theo rất khó. mà làm theo cũng chẳng dễ gì; quân-tử mà lòng chánh được đó, là nhờ hết đường phải mà đi. cho rồi ăn thua gì với tiện-thiếp hay sao? nếu luận cái tư ơn mà lòng trọng lắm đó, thì quân-tử đã làm cho tiện-thiếp rất nhiều; như việc cứu thiếp giữa chốn huyền-đường đó mà gọi là đã chơi chẳng có chi cho lợi hại lắm; chỉ như cái ân của Hầu-Hữu, thì việc của Pháp-tỉ, có quan hệ với Thiên-tử, chớ phải việc chơi hay sao? Rà quân-tử dám cang dự vào, tuy là rất tánh nghĩa-hiệp vốn sẵn trời cho song những đều bông liễu kinh nhơn, chánh ngôn phục chúng. làm cho rũng động cả chín tôi, cứu bạt được vòn công; mà lánh-gia-nghiêm cũng nhờ đó mới sống được mà vậy, thì có rất công ơn nào mà lớn hơn được; dầu có chết cái thân nầy đi nữa cũng chưa đủ mà đền bồi trong muôn một thay! Huống chi cái việc nhỏ mọn là sương khăn sửa trếp lại dám từ chối hay sao?

(Mất tiếp.)

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-propriétaire: NGUYỄN-VĂN-TRIỆU
Cai S. I. Annam Cambodge Saigon

Cinage: 2628 exemplaires
le 21 mai 1928

CINAGE 2 500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÊ-VĂN-GÔ
Saigon le 21 mai 1928

THUỐC HIỆU :

Capsules de Santal Salole Thomas

Khi trước ông Lương-g Méde rua có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Tiên-trước Santal Citrin ấy.

Trong tờ «Times-báo» tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-g ấy có làm một bài diễn-thuyết như sau :

Thuốc mới mà ông ấy thuốc Copahu & Cubebs song nó có hơi mà mùi thơm tho ; dầu uống bao nhiêu ... không phải ti, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm ...

Thứ thuốc Salol các quí-điền đều dùng nó đã đáng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong lúc thuốc hoàn này có nhà Salol pha trong Santal Citrin ấy cho bởi vì thuốc chếp làm mát, mà trợ lão đường cũng là bổ đường kẻ ra trong kiến.

Thuốc này dễ uống lắm hễ vào uống rồi thì mau thảo.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tiền 4 viên cho tới mười hoàn thì chắc lành bình lớn, bởi kẻ lâu mới gì phải mạnh treo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie ... của ông L. SOLIRÈNE ... bán cho ... hạng ...

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG »

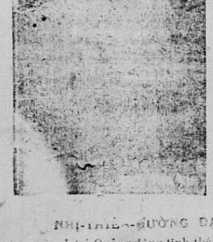

Thứ dầu Mathe thuốc nếu của bổn-đường chế ra bà phát bá trung cổng hiện như thần, khắp cả hoàn-cầu thảy đều biết danh.

Ngày trước những toa và nhãn hiệu, bổn-đường dùng có hai thứ chữ : chữ Tàu và chữ quốc-ngữ nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đên-Thổ hiểu mà dùng nên có thêm số một thứ chữ Đên-Thổ nữa. Vì sợ e lục-châu chư quân-tử ta là mà nghi ngờ, nên bổn-đường có mấy lời tỏ cho cùng xin chư-vị biết cho. Như có ... xin cứ ... cho hộ chúng hiệu ở ... Thà mua thì rõ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

ở tại Quảng-đông tỉnh thành ...

môn bài số 145, 147 và 149.

Tiệm nghành ở tại Nam-kỳ, CHOLON đường Canton ... VANG (PNOMPENH) đường PRAIRIE số 95.

BỔN-DƯỢC-PHÒNG

TÂY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá một thùng nhỏ là : 0$90

Trà-hoa-Nữ sự tích

TIỂU THUYẾT MỚI XUẤT BẢN TẠI THÀNH PARIS

Kỳ-giả..... Tây sĩ TIÊU-TRỌNG-MÂ.
Dịch giả..... Nam-sĩ TRẦN-SONG-BÌNH

(Tiếp theo)

Kỳ-giả nói: Tiên-sanh khiến người ới hồi Tuân-bồ cũng được, lẽ nào trong mình có bịnh mà gắng gượng ra đi. A-Mạnh nói: Tôi phải thân hành, thời bịnh tôi mới nhẹ, nếu khiến người hồi giùm cũng được, mà trong da không an, bởi vì tôi đi thăm mồ Mã-Khắc trở về, thời đêm năm không ngủ, chỉ muốn dâu mồ cần nặng lên mà xem nàng cho rõ, để coi thử một nàng mỹ-nhơn đã chết, nhan sắc biến đổi thế nào, đường ấy thời tôi bởi dạ sầu bi, không đến nỗi phải mang bịnh hoan, nếu Đại-ca không kinh tâm về sự ấy, thời dời gót tôi mộ địa xem chơi. Kỳ-giả hỏi: Sự cải táng nầy là một sự quan hệ, không biết người chị của Mã Khắc có hiệp ý với Tiên-sanh chăng? A-Mạnh đáp: Sự nầy tự ý của tôi, mà người chị Mã-Khắc cũng bằng lòng như thế, người chị kia cảm ơn tôi không xiết, chẳng dám cầu lễ một tôi nào. Kỳ-giả lại can gián rằng: Tiên sanh lo việc cải táng cho Mã-Khắc là phải rồi, song chỗ cải táng là âm khí nặng nề, phải nhờ sau khi nhẹ bịnh mới được. Vậy xin Tiên-sanh xét lại, chẳng nên gấp bức khó lòng. A-Mạnh than thở mà rằng: Tôi đã nói hết lời rồi, sao Đại-ca không hiểu chỗ đó, nếu không tình sự nầy cho gấp, thời bịnh tôi không nhẹ bớt được đâu. Kỳ-giả nói: Tiên-sanh đã nhứt định mọi lời, thời tôi không dám nói nữa, hễ ngày nào khởi sự cải táng, thời tôi xin đi ngự hành. Cổ ngữ có câu: «Nhứt gia hữu sự bá gia ưu» nghĩa là: một nhà có việc, thời trăm nhà lo giùm, tôi nỡ nào điềm nhiên lọa thị cho được. Kỳ-giả hỏi: Tiên-sanh đã gặp năng Vu-thư-lý-trước-Ba hay chưa? A-Mạnh đáp: Tôi đã gặp năng rồi, (Vu-thư-lý-trước-Ba là một nàng thân thiết với Mã-Khắc) Kỳ-giả lại hỏi: Tiên-sanh đã gặp nàng kia thời nàng phải giao bồn nhựt-ký của Mã-Khắc cho Tiên-sanh khi đó, bây giờ bồn nhựt-ký để đâu? A-Mạnh bèn lấy dưới gối mền của chàng, lấy bồn nhựt-ký để trên ghế, chàng liền ngó mặt Kỳ-giả mà rằng: Tôi đi khỏi nơi mười một ngày, chỉ lấy bồn nhựt-ký nầy tiêu khiển, mỗi ngày đọc nhựt-ký hơn mười lượt, đã thuộc lòng hết rồi. Kỳ-giả nghe nói gật đầu, muốn lấy bồn nhựt-ký xem thử cho biết. A-Mạnh liền khoát tay mà rằng: khoan đã..... khoan đã..... bồn nhựt-ký nầy, chữ viết khá coi, mà lời lẽ cũng khó hiểu. Đại-ca phải cho tôi rảnh việc, sẽ chua thích chữ nghĩa cho rõ ràng, bấy giờ tâm thân của tôi chưa an, không giờ-khiến Đại-ca đọc nhựt-ký cho được. Kỳ-giả nghe nói hiểu ý, chẳng dám xem tới bồn nhựt-ký ấy.

Một lát A-Mạnh và Kỳ-giả ngồi chung một xe, thẳng giòng tới phòng Tuân-bồ, đem ra một lá ơn xin cải táng, là tên người chị của Mã-Khắc đứng đơn, phòng Tuân-bồ cho giấy phép rồi, lại phát phiếu cho người gữ mồ biết trước, định hạn mười giờ sáng ngày mai khai mộ, không được trễ giờ, đúng giờ ấy thời cô tinh Tuân-bồ mấy tên, tới mộ-địa xác khám. Hai người đã xin phép cải táng được, thời lật đật giòng xe ra về.

Hôm ấy, Kỳ-giả về nhà, ngủ không an giấc, chỉ trông rõ mau sáng để xem thử A-Mạnh cải táng Mã-Khắc thế nào. Sáng ngày vừa đúng bảy giờ, Kỳ-giả ngồi xe tới nhà A-Mạnh, thấy giấy bút bành chành trên ghế, mà cập mắt chàng có hơi sưng, Kỳ-giả biết A-Mạnh cùng trằn trọc cả đêm lấy bút giấy giải cơn phiền não, hai người chuyện trò giây lát, xem đồng hồ đã đúng chín giờ rồi. A Mạnh dắc tay Kỳ-giả lên xe, chạy miết tới mồ Mã-Khắc, hai người ngồi xe chạy trước, kế thầy linh Tuân-bồ giòng xe theo sau, vừa đến mộ-địa thì xuống xe, đến đi bộ mà vào gò mả, mấy lên giữ mồ ứng chực lại đó, sẵm đủ các món đồ cải táng sẵn sàng, linh Tuân-bồ hỏi ai chủ táng, thời người chị Mã-Khắc đứng bên ứng đáp, còn A-Mạnh thời mặt chàng xanh lét, coi bộ chàng giống thể trúng phong. Kỳ-giả thấy vậy mặc dầu, chẳng dám hỏi tới chàng một tiếng.

TRẦN-SONG-BÌNH.

(Mai tiếp)

Chỉ hai đồng bỏ ra mua sổ,
May lợi to lại có ích chung.
Ai ơi xin chớ thẳng dùn,
Việc làm có nghĩa, ngại-ngùn sao đang !

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Pepsine, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, *chỉ riêng cho mấy người nào* ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc, *hay là mệt nhọc vì làm công chuyên cần.*

Thật là một thứ rượu mùi vị *rất* ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh *vì*

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho hộ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

vì dùng chậm thứ nào khác hết.

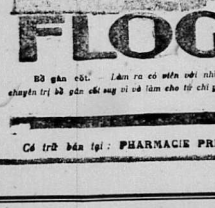

CÁI PHẤN PHƯỚC ĐỨC

CỦA CHƯ TÔN

Đã biết nhiều người đương trạt tuổi xanh lại than vãn rằng vì yếu đuối mà chẳng đang hưởng sự sung sướng trong đời. Trước hết sự đau đớn hiện diện kể sự đau đớn trong lòng : bởi vì họ tuổi trẻ mà họ đã thấy tướng mạo mình đã già..., đã bỏ qua mùa xanh rồi !

Những người bị đau đớn trong việc tu-ố chi tâm như thế thì chẳng nên ngã lòng rằng chi.

CÓ MỘT SỰ GIÚP HỒI SỨC LỰC XƯA CHO ĐƯỢC BÊN BỈ

Nghĩa là sản sóc lấy mình mà thôi, rồi sẽ được trở lại thành người sức lực mạnh bạo, được trăng kiện, ấy là đều cần kíp đặng mà hưởng sự đời. Hãy khỉ sự uống hôm nay thứ thuốc cao thượng tánh hiện lương và rất thần hiệu là :

FLOGALINE

Bổ gân cốt. Làm ra có viên với những chất cao loại thảo mộc và thận của thú vật, chuyên trị bổ gân cốt suy vi và làm cho tế chi yếu đuối trở lại mạnh như thường.

Có trữ bán tại : PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE *trước nhà hát tây Saigon.*

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC

HIỆU : L. L. 57-v-10

MÃ LỰC

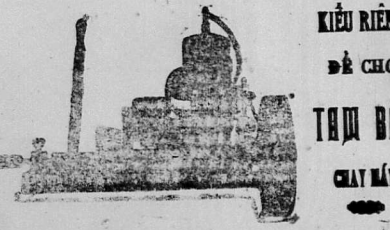

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO THƯ BÍU CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết

Xin hãy đo tại

A.C.R.I.C.

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường
là tại nơi đây bán rong thuốc tốt
Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

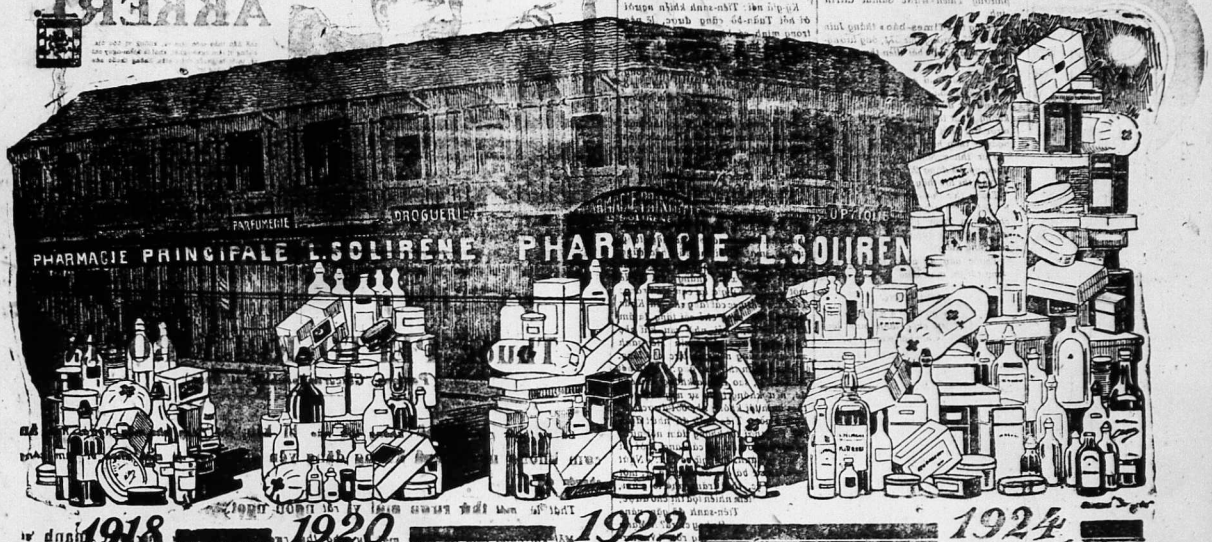

Nội cõi Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết
ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

---

Thuốc điếu

« DIAMANT » (HỘT XOÀN)

Vì muốn cho toàn cả xứ Đông-Pháp, hễ người đều thích dùng thuốc điếu hiệu **Diamant « Hột xoàn »**, *là một hiệu thuốc rất ngon, mùi đậm đà, nên chúng tôi khó có nơi nào bằng* **L. U. C. I. A.** *ở Saigon, hễ quý vị muốn mua thuốc hiệu nầy mà dùng thì phải để dành hơi cái nhãn, đánh người bán đem hiệu thuốc, hễ có được 10 cái nhãn, thì quý vị mua sẽ đổi lấy một chai rượu Cognac hiệu Cusenier (couronne) hay là hiệu Moyet mà dùng, hoặc đổi lấy thuốc hút cũng được.*

Nay bổn hàng làm lời rao nầy để quý vị khắp cả Đông-Pháp, hễ những quý khách có dùng thuốc điếu hiệu Diamant mà đã có đủ số nhãn, thì phải mua đem tới bổn hàng mà đổi rượu hoặc thuốc hút cho quý vị, hạn ngày 31 Décembre 1925 là ngày cuối, thì bổn hàng không chấp nhận đổi nhãn thuốc nữa.

Xin chú ý quý khách lắm !

HÃNG
L'U. I. A.
3 bis, Đường Pierre, Saigon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
PHARMACIE ASIATIQUE
47. — Rue de Canton, 47. — Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG. — HÒA ĐÀM THUẬN KHÍ CHỈ KHÁI HOÀN
(Thuốc huờn trị bịnh ho)

Tiệm ngành tại Cholon, đường Canton số 47, dây thép nói số 882.

Vì cớ gió đổi cũng nơi thấy, người cũng nơi, mà là bởi nơi đó thiên nhơn thấy đều [illegible] đàm, rồi ngưng kết lại bởi phổi, cho nên tây là chủ gốc sanh đàm, nên phải là ở ở chữa đàm.

Lại xem có nói : Bởi trí đàm, thì trước hết phải trị khí, khí thuận thì đàm tiêu; cách trị cho khỏi nói phải phân :

[illegible] bạc đàm, nội thương ẩm thực, thì phải khí ít bị bướt, tích tụ [illegible] đàm. Nếu trị không trúng cách, thì nó chạy vào kinh lạc mà [illegible] bịnh mạnh bình bo, ngủ nghỉ không được, hoặc tay chơn giá lạc hàng cũ, hoặc gân cốt nhức mỏi, hoặc nghẹt lỗ trái tim, hoặc lưỡi nói không ở được, hoặc sanh chiêu chứng lạ, nói chẳng hay chăng.

Khi [illegible] tuy chiêu duyên cớ, hoặc bị phong hàng thư thấp, hoặc vì nóng hoặc [illegible] nói, mỗi mỗi khác nhau; nóng chỉ yếu cần là trị cho thuận khí là điều thứ nhất.

Bịnh [illegible] cớ vì nhiều nơi, tìm nơi phương hay mà chế huờn hoàn thuốc nầy ra, bất cần ho đàm hay là nguyên đàm, cũng các chứng lạ; chẳng luận là bịnh nặng cho, hễ uống thuốc nầy vào thì ứng nghiệm như thần.

Gặp cho bịnh đã lâu năm, đàm chớn đã nhiều, hễ đem thuốc Hòa-đàm Chỉ-Khái-Hoàn nầy theo mà uống [illegible] chẳng nên đổi mà [illegible]

Chư tôn có xem thì nên nhìn cho chắc nhãn hiệu Phải mua nơi tiệm hiệu [illegible] Đường thì khỏi lầm đó đó.

Giá bán: Mỗi ống uống ba lần, mỗi lần uống 1 hoàn, [illegible] uống với nước trà.

Kính cùng quí vị đặng rõ : **ĐẠI-ÍCH** *tại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* **D.I.C.MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đèn **SUCCÈS** *đu kiểu, treo và để bàn rất tiện, sáng không hiểu đèn nào sánh kịp.*

Trừ : Đồ đồ phụ tùng xe-máy và [illegible] đèn Succès vật may mua xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời qui vị Lục-châu chiếu cố, [illegible] lại nhiều lắm.

Hàng ghi theo cách lãnh hóa giao ngân (agence remboursement). Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước phân đồng.

Chủ nhân kính cáo

ĐẠI-ÍCH, 383-385, [illegible] Maréchal Clochon.

ECOLE CENTRALE
de Dactylographie-Comptabilité
Cours de Français et d'Arithmétique
18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh máy đánh, [illegible] đã có [illegible] chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều nhơn rương tiếp khoa [illegible] suất thân, đủ tư cách giáo dục tân tâm đạo [illegible] 3 tháng thì có nên người thạo bộ giỏi, giản sổ bút nhơn hoạt thiệp. Cả hai lớp dạy ròng chỗ Lang-sa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có giảng [illegible] giờ đến 10 giờ. Mỗi Ông cũ nhơn luật khoa, cũ [illegible] học đường tại Paris [illegible] lo chuyên dạy các khoa [illegible] trường.

COURS D'ANGLAIS (Mot à mot) [illegible]

COURS DE BANQUE : Dictées techniques [illegible]
COURS DE COMMERCE : [illegible]
COMPTABILITÉ COMMERCIALE : [illegible] (commerce).

Học sanh có cần bằng ra-học, học không [illegible] ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal), biết [illegible] (Dresser compte Pertes et Profits, Bilan d'Inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE (Professeur) : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de [illegible]
COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE : Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie et Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.

HAI KHOÁ NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : *Chargé du Cours : l'Ancien Secrétaire dactylographe*
Có sở cần dùng người làm việc, thì Bổn-trường là đến đây học sanh [illegible] đang học hành giỏi, và tánh hạnh hiền [illegible] nước, cũng. Nhưng học [illegible] là chỉ ăn ở [illegible]

Thư và [illegible] gởi cho :
Monsieur BÙI-NGỌC-THỌ
Directeur-Propriétaire de l'Ecole Centrale, 18, Rue Thomson, Saigon

---

Sửa máy móc xe cách kỹ lưỡng,
Cách sơn xe kỹ càng và lâu hư,
Giàn xe gọn gàng và chắc chắn,
Đều có bảo-kiết với chủ xe nào
mà giao xe mình cho hàng

L'AUTO-HALL

Xin đến viếng trại xưởng
Coi các máy móc Kim thời, mới bày ra

Etablissements BAINIER d'Indochine
L'AUTO-HALL
SAIGON — HANOI — PNOM-PENH

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF
Vị-sanh TỬU *của Lang-y* **RIF** *chế ra*

Thứ Thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt chẳng là trên hiện tánh thần, bổ kỷ là bao nhiêu tinh dầu uống đông cô. Nhưng hễ trẻ con khi học sự giảm, nói thông ngày xuân đã thân mỏi, hễ uống rượu nầy vô, thì đã đông cô lên thành đồng, mất mỏi hoạt tối cơ như trẻ, lại uống hơn xưa.

Cần con nít biết nhược, đến bà mới mãn, cơ huyết bạch, cơ chứng, nhưng bị hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lên bội, do đó đó nhẹ, tánh thần trên hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 290-292, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 290-292 Rue des Marins, Cholon.